

SA FONT

on Servera, Febrer de 1992

Año VIII - Núm. 72

... TEMPS DE QUARESMA

Revista d'Informació General

Adreça:

P. Antoni Servera, 38 A

Telèfon:

56 73 13

Dipòsit Legal:

PM/1985

Edita:

Col·lectiu S'Albelló

Imprimeix:

Informacions Llevant, S.A.

Director:

Santiago Sevillano

Consell de Redacció:

Col·lectiu s'Albelló

Comptabilitat:

Joan Massanet

Col·laboradors:

Sebastià Vives «Perleta»

Mateu Servera

F. Torvisco

J. Ballester

J. Servera, Pvre.

Joan Massanet

Joan Marí

Bartomeu Caldentey

Juan Marí

Bartomeu Caldentey

F. González

Foto Fernando

Robí de B.

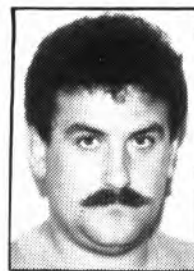
Gonçal López Nadal

J. Rojo

Salvador Servera

i altres

Els articles apareguts en aquesta revista, expressen únicament l'opinió dels seus autors. Sa Font únicament es fa responsable dels articles Editorials que expressen l'opinió del Col·lectiu S'Albelló

S. Sevillano

Desde hace unos días en Son Servera disfrutamos (?) de un nuevo modelo circulatorio, de una nueva normativa que pretende nada más y nada menos que agilizar el tráfico, tan congestionado, en el casco urbano serverí. Pues bien, no es mi intención criticar la labor del Concejal de Policía, pero sí creo que esta reforma se merece unas breves notas, no en plan de crítica, sino más bien analizando en lo que pueda la situación surgida del cambio apuntado.

Que nuestro pueblo urge de una vía de circunvalación es obvio, y en éste sentido nos hemos manifestado más de una vez, tratando el tema de urgencia y precariedad manifiesta del municipio. A nadie se le escapa lo difícil que resulta la circunvalación por las calles del mismo sobre todo en viernes, causando verdaderos caos circulatorios en la carretera principal debido a los aparcamientos. Por éste motivo, tiempo atrás el pasado equipo de gobierno se planteó abrir una vía alternativa a fin de mejorar sustancialmente la circulación y se dió luz verde a la prolongación de la calle Lepanto en los tramos que no existía calzada con la intención clara de prohibir la circulación en dos sentidos en la carretera principal, Juana Roca, etc., No fue una mala idea, pareció algo positivo en vista de la carencia de la vía de circunvalación, «a falta de pan buenas son tortas».

Llegados al punto clave de dar los dos sentidos uno por cada vía, nos encontramos hoy con la reforma. Subida por la vía Juana Roca, bajada hacia Cala Millor por Lepanto, sin olvidar que desde la entrada a Son

to los camiones?

C) ¿No hubiera sido más práctica la total prohibición de los aparcamientos en la calle Juana Roca, a fin de dar fluidez al tráfico, y exigir todos en conjunto a quien corresponda la vía de Circunvalación?

En definitiva, no quisiera que éste se tome como una crítica, creo más bien que son todos ellos planteamientos que muchos ciudadanos nos hacemos y que en cierta manera correspondería contestar con un efecto análisis de la situación por parte del responsable del cambio circulatorio.

No dudo que la intención es buena, pero el resultado pienso que deja mucho que desear, hemos llenado el centro del pueblo de circulación, con lo que ello conlleva, menor seguridad vial, mayor ruido, aglomeración de tráfico, etc.

Espero que el cambio sea para bien.

Servera también se puede acceder a la salida del casco urbano vía centro del pueblo. Por otra parte los accesos en peine al centro del pueblo y a las vías interiores todos ellos han sido modificados. Concluyendo, de ésta lectura de la reforma circulatoria mis preguntas son las que siguen:

A) ¿No hubiera sido más lógico subir por Lepanto sin perder los vehículos su derecha, y bajar por Juana Roca, sin modificar las calles que acceden a la vía interior del centro del pueblo?

B) ¿No nos ha creado el cambio descrito un caos aun mayor en el centro del pueblo y en su vía central ya que es la que normalmente se emplea para ir hacia Cala Millor, excep-

Llocs d'intercanvi

Està molta lligada a la depressió la necessitat de recluir-se dins caseva. Quan un està deprimat no vol sortir. És com si sols trobàs consol tancat, i és possible dins la seva habitació, enclosa a les fosques. Hi ha persones, al contrari, que «els hi cau sa casa amunt», no saben està a caseva. És com si estar defora fos la forma de conjurar un sentiment depressiu que és imminent. Sempre ens movem així els humans: entre el dedins i el defora, intentant conjugar una doble existència interior, la que tots sentim amagar-nos, i l'altre, que es tanca com la primera: la de comunicar-nos.

Al Son Servera de la meua infantesa, als anys quaranta, hi havia també aquesta diferència ben establerta entre lo públic i lo privat, llocs on recluir-se dins l'intimitat, i llocs on comunicar-se. Vull parlar avui d'aquests espais públics de comunicació, que anomenen «llocs d'intercanvi», on els homes i dones del meu poble escapaven la seva necessitat del contacte humà. Per les dones eren les botigues i els rentadors. Pels homes en els anomenats cafés. Quan dic «botigues» em refereixo, sobre tot, a aquelles que es deien «ultramari», i on les dones solien anar a fer. Les converses dels «Rentadors», n'hi havia vuit o nou repartides per tot el poble. Per a mi, no obstant, els n'hi havia dues que m'eren familiars, perquè jo les frequentava:

«Ca Na Maria Serra» i «Ca Na Matilde». A lo llarg de cada dematí les dones anaven a fer la compra i de pas s'enteraven de les notícies del dia. Feien «sa xarradissa». La compra, molt sovint es tornava un pretexte, perquè lo important era poder comentar noves i coverbos. Era una informació privada que corria molt eficaç.

Les converses dels «Rentadors», que encara estan intactes, a «Sa Canal», eren més llargues i sostingudes. No eren, com a les botigues, intercanvis de pas. No. Es tractava de

vertaderes «xafarderies». A un diari vaig llegir el comentari d'un piscòleg que deia que la xafarderia és la millor medicina contra la depressió. Jo diria que és cert, sobre tot contra aquesta depressió que de vegades ve pel fet d'una persona estar massa tancada o incomunicada. Sortir al carrer a parlar amb la gent es prendre contacte amb un exterior que ens renova i ens vitalitza. Si es ben cert que la paraula «xafarderia» està molt associada, dins el pensar de la gent, a indiscreció, també es vera que té altres acepcions en el diccionari Fabra, per exemple. Un «xafarder» és un

INFORMATICA XOPET

- * Material en continuo
- * Treballs de impremta
- * Consumibles informàtics
- * Ordenadores
- * Material de oficina
- * Mobiliari de oficina
- * Seguretat de equips

C/ MOLINS, 7

CALA MILLOR

TEL: 814174.585989

FAX: 585723

«curiós», és a dir, qualcú que «mira» que hi ha més enllà dels límits estrets del seu propi món. Les dones de Son Servera que anaven amb els seus covos plens de roba als «rentadors» estaven plenes de curiositat, volien sebre qué passava al poble, i aquest intercanvi els hi feia bé. Hi ha un desig sempre que sosté la curiositat, signe de que estam vius i que ens volem obrir a l'exterior, on trobam la possibilitat de renovarnos. Aquests llocs idò d'intercanvi han tengut la funció d'autocuració. Sabeu que els animals cerquen al camp aquelles herbes medicinals que per instint saben descobrir, quan es senten malalts? així també els humans inventam espais on sentim que qualque cosa es cura dintre noltros. Tornar-se a ca-seva amb el covo ple de roba neta era, de alguna manera, tornar-se'n, además amb una vitalitat nova. Passar ara pels «rentadors» —un lloc familiar per a mí, ja que ben a devora hi teniem «S'hort», un petit patrimoni familiar molt estimat— es reviu aquelles converses entre dones, esquitxades de molta d'aigua —aigua de la Vila— i sabó «fluix» i «fet en casa». Després, les rentadores automàtiques acabaran amb la vigència d'aquests hermosos monuments del passat que són «els rentadors».

Els homos tenien també els seus llocs d'intercanvi. Eren els «cafes», on desde ben prest ells s'hi reunien per fer tertulia. N'hi havia que s'hi passaven tot el dia. El «cafe» era com un segón ca-seva. Jo en record cinc d'aquests «cafes», que en aquell temps eren famosos. A sa plaça n'hi havia tres; «Ca l'Amo En toni de Sa Plaça», «Ca en Boto», i «Ca Mado Pamboli». Tamé era molt frequentat «Ca En Monserrat» i recollint la gent de «Sa Punteta» i part de foravila, es cafè que es deia «El Rancho Grande», just a devora sa «Central». Els que duien el negoci era gent molt coneguda dins el poble, que, además, tenia una gran capacitat per conservar la seva «clientela». Anar al «cafe» era pels homes com una costum ben enrelada, formava part d'aquests espais que ens donen seguretat. Els «cafes» eren una especie de

«caus». Un es feia «client» i sempre es frequentava el mateix «cafe», que casi constituia una segona familia.

Passant el temps, es va crear «Sa Granja», que montada amb un altre estil i un altre nom, significà una fita de modernització. En aquests darrers anys es «Local de la Tercera Edat» ha absorbit gran part de la funció que abans tenien els «cafes».

Acabaré aquesta nota sobre els llocs d'intercanvi a Son Servera de la meva infantessa, que tengueren una funció tan essencial i saludable, fent memòria d'un altre d'aquests llocs, molt propi de l'estiu. Era el que es

solia dir «sortir a la fresca». Als darrers, a mitjà cap-vespre, les veïdes solien fer un rotlo, i allà, mentre cosien o feien randa, comentaves les noves del poble.

Crec que aquests llocs d'intercanvi —caus de la nostra necessitat de comunicació—, igual que l'església, l'escola o el cine, ens han format i ens portam dintre. Això és la memòria íntima: un lloc on conservam quelque cosa d'intemporal, que sempre es viu, que no passa, i que a mesura que les preservam dins noltros, ens fan viure.

Rafel Servera Blanes

NUESTRA ESPECIALIDAD EL CLIENTE

Cra. Son Servera -

Cala Ratjada y Cuevas Artá - Tel. 56 79 40

Contarelles del temps

Era a un poble de la nostra illa, un jove, un dia, la va fer tan grossa, que el rei el fer tancà dins una cova, completament aïllat de tot el món. Però li va concedir, una gràcia, que al dia que l'alliberarien, el temps que ell no contaria, sempre tendria els mateixos anys.

Així es va fer, passaren els dies i es van passar els anys, i el jove dins la cova, fins el dia del seu alliberament. Tot ho trobà tan canviat, que s'estranyà. Fins a la persona que va fer el seu viatge, no la pogué entendre, tots li xerraven el foraster.

La seva casa, també tota canviada, la cuina sense escaufa-panxes, el rest sense la saca de farina, i la pasta per pastar, una caixa blanca, que pareixia més un aubat que una conservadora.

La cisterna, taponada, sense saber poder anar a beure. El corral tot despolat, on no es veu cap gallina, aquell racó íntim, que hi solia fer feines. En pujar dalt la sala, els aners buits, l'aré i unes forques tantes de taranyines, lo mateix que s'ufabia d'oli de l'altre racó.

El sortí pels carrers, li faltà poc, per ésser atropellat per un cotxe. La policia municipal s'esforçaven en no-li entendre que lo que sembraven als carrers, o eren arbres, sino discs de circulació, i si ell tenia arbres, mirar els arrabassars, i li donarien diners, lo mateix si no sembrava els sembrers o si també matava les vases, i que el «paro» si era necessari

ho solucionava tot. Com més coses li deien, més l'embuiaven. ¿Com podia ell, arrabassar els arbres, si els seus padrins o els seus pares, els havien anat sembrant, a força de gotes de suor.

Ell a la matinada s'aixecava, amb els cants dels galls, i per omplir el graner, tenia que sembrar els sembrers a l'hivernada, i batre el gra a

l'estivada. Això era la seva tasca, el món que ell coneixia.

S'encaminà altre vegada a la cova, i dins aquella fosca, sense més renou que el xuclar de l'òliba. Hi trobà la llum verdadera i els renous dels cants dels angels, deixant les seves despulles, damunt unes roques fredes i humides.

Pesavi

Excavaciones y
Transportes

José Viñas

Calle Orlandis, 9
07550 SON SERVERA

☎ 56 70 31
Part. 58 62 59

Iguals en drets

Manifest per a les institucions públiques i privades, mitjans de comunicació i ciutadans en general

LES ORGANITZACIONS NO GOVERNAMENTALS (ONGS), entitats socials i moviments associatius que signen aquest manifest fan nèixer la plataforma «IGUALS EN DRETS» decidits a impulsar la defensa dels Drets Humans pel que fa referència a la pròpia identitat racial, ètnica o cultural, inicien avui mateix una campanya de suport i promoció de les minories ètniques a l'Estat Espanyol.

Actualment, diferents zones de l'Estat Espanyol pateixen la fitblada dels comportaments irracionals i aberrants, com són el racisme i la xenofòbia, que tothom desitjaria veure superat per sempre més. No és aquest un fenòmen específic o particular de la societat espanyola, sinó ben al contrari, emmanat en un referent de violència racista i xenòfoba que recorre, com fantasma del temps moderns, Europa.

En aquesta època on les senyeres de la igualtat i la solidaritat han estat abatudes per les pitjors manifestacions del darwinisme social i econòmic i per l'aspiració al triomf i la promoció individualiste com a finalitat, assistim a la ruptura del concepte públic i a la redució en el que és privat com a signe de pseudomodernitat.

Les Societats postindustrials desenvolupades han creat vertaders comportaments estamentals, coneguts com el fenòmen de la societat dels tres terços, un dels quals és constituït pels privilegiats del siste-

ma i un altre que recentment instal·lat precàriament, lluita amb totes les forces per a impedir l'entrada d'aquells que, marginats i rebutjats, truquen a la porta del propi sistema.

En la política, l'Estat a través de les seves institucions sanciona per passiva i executa per activa, les formes més variades de marginació i repressió institucional de les minories (Llei d'extrangeria, coacció i control policial, política de real·lotjament a ghettos, silenci oficial davant les mobilitzacions reaccionàries enfront de les minories ètniques, etc). S'intenta crear un mur de contenció social davant la marginació que truca a les nostres portes obviant els problemes que existeixen realment tot intentant mantenir la imatge de salut de la resta del cos social.

Independentment de les causes i orígens del racisme i la xenofòbia (prejudicis, pors, falsos arguments biològics o ideològics) constatarem que aquest fenòmen és avui dia una de les manifestacions més dures de la marginació racial per causes econòmiques, socials i culturals.

Minoria ètnica i pobresa són dos conceptes que freqüentment van units, enfortits per la marginació i el rebuig social. Partint dels valors eventualment vigents a la societat de l'Estat Espanyol, les minories ètniques resulten sospitoses i culpables precisament pel fet de ser pobres.

Freqüentment s'estableix el fals binomi delinqüència-droga i minoria

ètnica, el que no és més que una manera de satanitzar, per similitud del problema, els esmentats socials i d'exculpar la pròpia i les institucions de les causes que generen aquesta problemàtica. Aquest fenòmen marginal tendeix a ser atribuït als col·lectius menys com a responsables directes de les situacions que arrossega la seva pròpia marginalitat.

Actualment el Poble Gitan considerat com la víctima principal que concentra l'origen dels mals socials ara existeix mateix és de tèmper que amb el risc del procés de fustigament i llibertats d'un grup, la representació barà a escampar-se a tot el cos de la societat, tant i més que la seva pròpia permet l'aparició d'aquells que viuen amb la seva passivitat i plaença, si no amb franca hostilitat i violència.

L'actual procés extraordinari de regularització dels treballadors migrants, a punt d'acabar, amb avantatges i les solucions per als treballadors fins ara il·legals efectiu per a d'altres persones que residien a Espanya i que viuen del seu treball. Les causes a la seva voluntat no els permet de cobrir tots els requisits tot això redundarà en el risc de sió i en una major marginació.

Constatam que quan els nens són, a més infants (el cas dels gitanos i d'altres min-

Restaurante Bar

PORT - VELL

LES OFRECE SU
ESPECIAL CARTA DE
INVIERNO

Cruce Costa de los Pinos
Son Servera (Mallorca)

Reserva
Tel. 56 7

ques), el rebuig és encara més aberrant, ja que s'estaran marginant persones incapacitades per a defensar-se. Allò que s'amaga a sota no és sinó el caire més odiós del racisme, el caràcter injust del qual no repara ni tan sols l'edat i personalitat de les seves víctimes. Aquestes actituds tendeixen a reproduir fins a l'infinit l'esquema de comportament al·ludit, alhora que representa educar les generacions joves en els valors de la solidaritat defensada pels adults.

Cridam a una reflexió i serenitat d'ànim a la societat que permeti la defensa d'uns arguments substancialment diferents i allunyats de la confrontació interètnica, la violència racista, la marginació i el fustigament cap a d'altres persones que només es diferencien de la majoria pel color de la seva pell.

Exigim de les institucions de l'Estat i Autonòmiques, com dels partits polítics quelcom més que declaracions commiseratives i piadoses de bones intencions, després d'un llarg període de silenci davant dels conflictes racials que han esclatat al País.

Resulta, almenys sospitosa la coincidència en el temps d'esclats, amb component racista i conflictes violents amb el debat d'un projecte de LLEI DE SEGURETAT CIUTADANA, elaborat per l'equip del ministre Corcuera. Tal vegada ha estat aquest el dima social «necessari» per a imposar més lleis, que en nom de la protecció de les llibertats, acaba atemptant contra aquestes mateixes.

Ens mostren profundament preocupats per la tendència d'alguns mitjans de comunicació d'amplificar estereotípicament les dimensions reals del problema, generalitzant-lo enllà dels seus fenòmens concrets i confonent en un mateix sac, qüestions com el tràfic de drogues, les patrulles ciutadanes o el racisme. Es tracta d'una cerimònia de la confusió en que sembla glatir l'antiga idea de «com més dolent, millor» almenys per als interessos particulars de qualque mitjà concret.

En aquest moment són més necessàries que mai, i unes dosis importants d'autorresponsabilitat i seny que contribueixen a impulsar i canalitzar discursos de racionalitat en la vida pública i social. Una societat

sorda i passiva davant les injustícies socials és una societat abocada a actuar com a suport justificador, per activa o per passiva, d'aquelles.

La CAMPANYA «IGUALS EN DRETS» pretén denunciar les causes econòmiques, socials, polítiques de qualsevol casta que donen lloc al racisme i a la xenofòbia, pressionant davant l'Estat, els partits polítics i la pròpia societat per a desenvolupar un altre tipus de cultura més justa i solidària, així com unes mesures i unes iniciatives per a la protecció i

promoció de les minories ètniques, tant les nacionals com les foranes a l'Estat Espanyol. El dret a la pròpia identitat i el respecte per a la mateixa és un element que enriqueix la societat que el practica alhora que mesura el seu tarannà democràtic.

Amb aquesta finalitat ens hem constituït en organisme de campanya les organitzacions sotasignants,, comprometent-nos a generar un debat social encaminat a la superació d'unes injustícies tan greus com el racisme i la xenofòbia.

SUPER OFERTA

Sofás 2 y 3 plazas:

85.000 pts.

Con mini cadena musical de regalo

NO DEJE PASAR ESTA OPORTUNIDAD

* * *

Confeccionamos cortinas:

VENECIANAS, PAQUETE, BALON,

NUBE y GALERIAS

* * *

También confeccionamos edredones y colchas a juego con las cortinas.

VISITENOS, PRESUPUESTO SIN COMPROMISO

MUEBLES ARANO

C/ DES CAMPS S/N

TEL. 56 78 94

SON SERVERA

Mi forma de vivir el deporte

Enrique Bravo Sainz
Maestro de Educación Física en C.P.

Estoy feliz de lo que el ambiente deportivo en el que siempre me he movido, totalmente unido al fútbol, me ha permitido disfrutar, que ha sido mucho. Igual que bastante otra gente, cuando era niño no había tiempo libre que no lo dedicara a pegarle patadas a un balón en el patio de la escuela. Aquellos momentos serán irrepitibles. Después, nada más cumplir los siete añitos me federé como jugador de fútbol en el club de mi barrio. Así comenzaron los entrenos, los partidos... mientras seguía dándole patadas a un balón. Y así fue pasando por las diferentes categorías de este deporte: alevines, infantiles, cadetes, juveniles, regional. Repito que los momentos que me dio el fútbol han sido extraordinarios. Sin embargo, comencé demasiado tarde a darme cuenta de que había otros deportes, y a partir de querer ser maestro de Educación Física inicié la práctica y el conocimiento de deportes más interesantes y completos que el fútbol. Posiblemente hubiera pasado momentos inolvidables jugando también a esos deportes además de mi fútbol.

Ahora que soy educador deportivo saco una conclusión lógica para los niños que por mis manos han de pasar:

Lo primero no es especializar a un chaval en un determinado deporte, sinó ayudarle a descubrir todos los deportes a los que puede acceder, y después de practicarlos y conocer en qué consiste cada uno de ellos, ya sabrá ese niño elegir el que más le gusta. Sólo de esta manera tendrá una elección sólida, y se decantará con mayor fuerza hacia su deporte favorito, porque ya conoce cómo son los otros. Esta elección no corre ninguna prisa. Yo creo que sería conveniente colocarla hacia los quince o dieciseis años.

Cuando doy clase en Jaume Fornaris y decido iniciar la programación de fútbol o baloncesto, por ejemplo, mis alumnos se alegran. Pero no están contentos de comenzar algo

nuevo, desconocido, sinó que se alegran de seguir, una vez más, machacando un deporte que lo llevan practicando hace varios años y que lo dominan sin errores. Su única ilusión es mejorar técnicamente para ganar. Esto no es lo correcto.

Sin embargo, cuando les digo que vamos a jugar a beisbol o a golf, por nombrar dos ejemplos, se miran extrañados preguntándose qué resultará. Esto es lo que más me gusta.

Para mí inquietar a estos chavales en un deporte que desconocen casi totalmente supone darles la posibilidad de que su cupo de elección aumente con un deporte más. Y esto no es lo único. Resulta que tras practicar beisbol los alumnos salen ansiosos de seguir jugando, porque les ilusiona, una vez que lo conocen. Lo mismo ocurre con badminton, o golf, o voleibol -un deporte que a nivel nacional está desvalorizándose poco a poco, y por el contrario en Son Servera adquiere una alta importancia gracias a un colectivo de hombres y mujeres que supieron mantener a flote este deporte en su momento y ahora ellos mismos son jugadores de los equipos que representan a nuestro pueblo; además de hacer de monitores para los niños que comienzan. A todos, ¡enhorabuena!-

Creo que mi forma de vivir el deporte ha quedado clara: primero,

practicarlo todo sin intentar ser el mejor en nada, después, decidir en qué quiero mejorar y comenzar el mundo de la competición, o bien seguir jugando a todo porque es lo que más me divierte.

Existe un argumento importante por el que rechazo la especialización temprana del niño en cualquier deporte.

Se observa un afán muy grande y marcado por competir, por ganar y ser el mejor en los niños que están federados en un club desde pequeños y que compiten con otros clubes.

Para ellos lo importante es únicamente la victoria. No importa jugar mal o con trampas si con ello consiguen ser vencedores. Esta conducta en chavales de doce y trece años me parece insensata y nula desde el punto de vista educativo. Cuando son mayores queda en ellos el afán por ganar y no disfrutan de un deporte divertido, sencillo, hecho para que todos gocen.

No ocurre igual con los niños que no pertenecen a club alguno. Para ellos lo importante es participar. Posiblemente ganarán los de siempre. Eso da igual si todos participan y se divierten. Aseguro que saca más provecho y disfruta más un niño que juega a divertirse que un niño que juega a ganar. Es ahora necesario recordar que el deporte tiene como fines principales el de la diversión y la mejora de salud. Dejemos la competitividad para los que ganan dinero y eduquemos a los más pequeños en la participación como meta, no en el triunfo. Ya serán mayores y sabrán decidir lo que más les convenga.

Posiblemente existirán otras muchas opiniones diferentes a la mía. Eso no importa. Todas son válidas si persiguen también dar utilidad al aspecto deportivo en la vida de una persona.

LA NUEVA ERA DE LA TV VIA SATELITE

**Antena Parabólica 85 Ø
con 99 Canales Stereo**

OFERTA 65.900.- IVA INCLUIDO

¡¡Y ASÍ TODOS NUESTROS PRECIOS

ESPECTACULARES!!

expert

S. Quevedo

**Calvo Sotelo, 34
Son Servera - Tel. 56 71 66**

**Molins, 9
Cala Millor - Tel. 58 67 93**

Saben que van a morir

En el mes de Enero de este año en la República Popular de Cuba se ejecutó a una persona condenada a la última pena por las autoridades judiciales de aquel país, el mundo entero (o casi todo) se puso en contra de esta ejecución, (a mí personalmente no me gusta la pena de muerte) y me parece bien que salgan defensores del primordial derecho humano al derecho a la vida. Ocurre que por las mismas fechas en el estado de Arkansas, en Estados Unidos se ejecutó a un convicto de asesinato mediante una inyección letal, (según los entendidos, es el método menos doloroso de quitar una vida), y las personas que en el caso de Cuba se enfrentaron a la pena de muerte, en el caso de Arkansas, no solo se callan

sino que los hay que dicen que es el mejor sistema para terminar con la delincuencia.

Me parece un tanto triste que en nuestros días haya personas que se digan demócratas y no sean capaces de enfrentarse abiertamente a la pena de muerte, solo se apuntan a condenar lo que va en contra de sus intereses políticos (que no ideales pues por su forma de concebir lo que son derechos humanos se basa en cualquier cosa menos en una ideología).

Otro gallo nos cantara si los delincuentes, los terroristas, los Estados, y la sociedad en conjunto dejáramos de matar y consiguiéramos entre todos sin hipocresías que en el

mundo fuera abolida la pena de muerte, para conseguirlo en primer lugar tendríamos que liberarnos de muchos prejuicios unos y de falsas moralidades los otros y yo creo que merece la pena intentarlo, pero de una manera activa, no basta con decir que son los sistemas establecidos los culpables, si lo hacemos así no tenemos autoridad moral para criticar a nadie además de demostrar lo poco creíbles que son nuestros posibles argumentos y la cantidad de hipocresía que demostramos tener.

Creo que para bien o para mal es mejor sentirse ejecutado que verdugo.

Rojo

ElectroVolts

Il·luminació i Material Elèctric

- Proyectos e instalaciones eléctricas
- Electrificaciones rurales
- Antenas TV
- Música en viviendas y locales
- Alarmas

SON SERVERA

Juana Roca, 41

Tel. 56 77 67

Jaume Sureda Massanet

Siau qui Sou

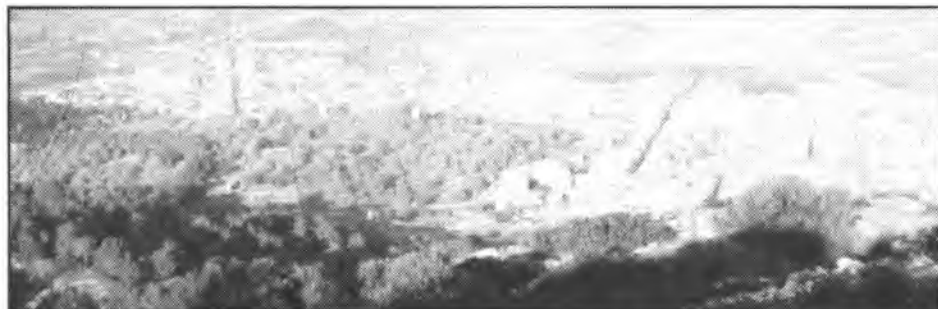
He volgut posar per títol a aquest breu article unes profundes paraules del gran poeta mallorquí Miquel Costa i Llobera que mai hauríem d'oblidar i que ens va recordar d'una manera especial L'Excel·lentíssim i Rev. Vicari General de la nostra Diòcesi Don Joan Bestard en el magnífic sermó que va pronunciar el passat dia 1 de Febrer, Festa de Sant Ignasi, martir.

No podem oblidar aquesta data històrica que ha configurat el nostre poble. Són molts els carrers del nostre poble que continuament ens ho recorden: Bisbe Vallejo, Dr. Lliteras, Pl. Sant Ignasi, Hospital, Carmelites. No hi ha tampoc cap altre fet històric de la nostra vila on trobem les mostres de solidaritat que ens demostren primerament les persones que ens entregaren la seva pròpia vida per Son Servera, també les ajudes dels pobles de l'illa i com no les manifestacions d'estima de moltes diòcesis: Càdiz, Madrid, Catalunya, València, Menorca i altres.

Aquesta pàgina històrica que va ocórrer vuit anys després de la constitució de Son Servera com a poble amb Ajuntament propi (1.812), ens configura i marca de manera singular experimentant la nostra evolució demogràfica, econòmica i social un dificultós revés propiciat per la desafortunada pesta de 1.820.

Es una llàstima que avui no es potenciïn més aquestes Festes de Sant Ignasi tan profundament serverines. La nostra Parròquia cuida amb especial esment la celebració d'aquesta Festa i engalana el temple com uns dels dies més solmnes de 'any essent l'Ofici una mostra de l'estima que ens tenen els preveres que venen a concelebrar cada any.

El que no es pot concebre actualment és deixar únicament en mans de l'Església la commemoració de la dita Festivitat ja que el temps ha canviat i l'escala de valors no és la

mateixa i són pocs els joves, nins i també gent major que ja no viuen ni senten aquesta festa passant actualment quasi desapercebuda per bona part de la nostra població.

No pretenc, ni molt manco, desestimar cap altre festivitat ja que si bé actualment sols es poden fer dues festivitats locals, comprenc que s'hagin agafades San Antoni, ja que és més bullosa, i Sant Joan, el nostre patró. Però seria del tot necessari, si no volem perdre aquesta celebració tan serverina, que s'organitzassin uns actes culturals, festius, infantils, esportius, etc. adaptats als nostres dies i que permetin als nins i jovent conèixer un poc millor aquests dies i així també la nostra història ja que un poble s'estima més en profunditat quan el coneixes. No deixem mai de perdre la nostra identitat de «Serverins», no descuidem les nostres arrels i quan més antigues millor i d'aquí les magnífiques paraules que ens va dirigir Don Joan Bestard, dignes d'ésser recordades i potenciades: «Siau qui Sou».

Altres Festes no tan serverines s'han potenciat darrerament i han reviscolat alegrant el nostre poble. Crec que si es vol podem tornar a donar l'esplendor que un dia tingueren aquestes Festes de Sant Ignasi, adaptades al nou temps que ens ha tocat viure. Es una tasca de tots: família, escola, Ajuntament.

A la família no li va malament el parlar un poc i els pares tenen la tasca de fer estimar de cada dia més la terra on viuen els seus fills i

donar-lis a conèixer la mateixa, costums, tradicions, llengua.

A l'escola s'han de potenciar al màxim totes les coses que ens identifiquen com a poble. Són moltes les vegades que s'estudien coses allunyades del nostre medi i desconeixem la nostra realitat quotidiana.

L'Ajuntament, com a nucli aglutinador de tots els serverins, té l'obligació de no fer perdre aquesta festa tan serverina i que pensí en la promesa feta pels nostres avantpassats el dia 5 de juny de 1.820 de fer festa promesa cada any.

Vull aquí tornar aplaudir, un altre any, el bell gest de la Coral de Son Servera d'organitzar la II Trobada de Corals de Llevant el dia de Sant Ignasi ja que cantant varen fer Festa i ens comunicaren que la Festa és encara viva. Els cantaires, juntament amb les Entitats Públiques i Privades que col·laboraren en la Trobada mereixen el nostre aplaudiment. També és digne de destacar la cloenda d'aquest any amb la Banda de Música i Coro Parroquial interpretant junts Els Goigs a Sant Ignasi d'Antioquia. Finalment és elogiuable la nostra Parròquia que cada any ens fa el Solemne Triduum de les Quaranta Hores amb els Oficis corresponents i que fan possible que Sant Ignasi no caigui a l'oblit dels serverins renovellant el record històric del terrible drama que assolà la nostra població.

Que aquest article sigui un crit per a potenciar aquesta Festa tan nostra i d'arrel autènticament serverina.

Fonamentalismes

Fa ja més de deu anys que em contaren que els dos més grans historiadors de Catalunya —i encara millors persones— es barallaren amb crits per mor de la revolució iraniana. Es tractava de conferir la seva significació, pertinent o irrelevant, dins el procés de l'evolució de l'home. I un i altre atorgaven interpretacions contradictòries. L'un (J.T.E.), amb el rigor pregon que el caracteritza, aduïa que l'enderrocament del *sha* esdevenia un fet de bon tros positiu pels occidentalismes importats: l'altre (J.F.L.), amb la dura veritat com a norma, rebutjava la seva identificació quant orientació de progrés car, al cap i a la fi, tot era una cosa de capellans. Amb la perspectiva que lliura el temps, pens avui que tots dos tenien raó.

M'aclariré, Tominxos. Per una vegada, i sense fer precedent, trobo que la paradoxa comporta dues façanes encertades. Potser per això els dos mestres al·ludits presentaven explicacions talment reals tot i que, efectivament, obertament oporades. La caiguda dels *Pahlevi* fou quelcom eminentment bo quant suposà la fi d'una dictadura anacrònica, feudal, d'una dinastia cruel, venuda als interessos del gran capital i que omplia i amb regust les planes de l'HOLA!. I, ens agradi o no, l'esbucaren els monjos. Els primers, europeitzats / americanitzats, aparentment l'havien alliberat tot, però ningú de per ací en sabia res dels seus crims, espantosos. Els segons, barbut i olorant a brut, prohibiren tot comentari, emperò tothom s'assabentà de la marca de calçons blancs de llurs víctimes. I així passaren els primers temps i es consolidaren els bisbes mentre ningú (potser només l'esmentada revista del cor) gosà reivindicar la figura del marit de la pobre (*sic*) Soraya i de l'afortunada (*sic*) Farah Dibah. Aleshores sorgí un nou fenòmen: el *fonamentalisme*.

I llavors nasqueren tu, Tominoios, a prop d'una mesquida de Jakarta on els muessins persisteixen en recordar

els creients, i els no creients, que no hi ha més Déu que Al·làh i que Mohamed és el seu profeta. Vingueres al món, però, vestidet de blanc i groc i les claus de Sant Pau, com si fos una flassada que cobria el blanc i negre de la pell dels dàlmates. El feres per l'advent i ple d'indulgències. La teva nissaga a la nunciatura arribà quan allò dels hostatges a Teheran, és a dir, quan els musulmans es tornaren dolents. Jimmy Carter, a la saó President dels EE.UU., fou la gran víctima de la venjança corànica envers un emperador que havia posat *minifalda* a la mitja lluna. I ell plantador de cacauets, el georgià de mare i nina famosa, fou irremissiblement derrotat pel Sèptim de Cavalleria. El jueu Henri Kissinger solemnement preconitzava:

«amb mi no haguessin fet ni l'ajatollah ni els sandi haurien pres el pèl».

Si, Pidroyiyos. Aital i montà el clergat. Silenciós llarg ostracisme a París, de havia arribat l'hora de fe els profans de l'endiot re Pèrsia fou de bell nou l'Iràn Bejtari, futur màrtir dels extremistes, es disfressà de Bani Sadr, de Lenin (versió 1981). La resta, gairebé se ció, tots sacerdots (*Imans*) dats (*Mujaidins*) que pr partit de Déu (*Ezbollak*) nascut la República Islàmica. La primera de les Repúbliques dites integristes. Qom, el *leader* únic dissu

senders del nou estat. I es resistia a desaparèixer com si volgués emprendre els savis occidentals. Regnà gairebé deu anys i abans de marxar, volgué fer la darrera: condemnà a mort Salman Rushdie, l'autor de la monumental *Midnight Children*, un pakistaní heretge que havia ofès la fe en fer passar de prostitutes les nebes del profeta. Com tants de pics, el temps confirmava les teories de J.F.L. Emperò, atenció, sense rebutjar les del seu amic, col·lega i dissident; el fonamentalisme s'havia erigit en alternativa dels pobres *moros*, marginats dels dos, falsos, blocs; la mitja lluna havia esdevingut pels islàmics no venuts al dollar l'únic fonament vàlid. Davant la processó d'humiliacions, que ni tan se vol en T.E. Lawrence va saber aturar, el retorn als principis ha suposat l'eina per a afirmar-se com a pobla viu. Amb confoses i, inevitablement, terribles conseqüències. Amb manipuladors com a Sadam, anticristes (antimohamed) com en Gadaffi, «traïdors» com en Sadat i altres especuladors com els Hajed El Assad, Gia, Hassan, Hussein...

La recent caiguda del comunisme ha acabat per despullar als que es resistien a l'ianquisisme. Els algerins en són el darrer exemple. Aleshores s'ha (hem) vist quelcom extraordinari: El fonamentalisme és amb molt més perillós que els enganosos socialismes. Paradoxalment, el sistema democràtic ha estat a un pèl d'entregar-lis el poder; sortosament, s'ha arribat a temps per evitar-ho. Federi-

co Mayor Zaragoza ho explicava amb convicció: els musulmans no estan preparats per a assumir el poder, són encara de mel i sucre i, alerta!, poden fer dois, especialment si fitxen els científics nuclears de la CEI, en atur forços. El cop d'estat d'uns militars redemptors s'ha vist ben celebrat pel món dels grans, com l'ha confirmat el més respectable dels «nostres» ministres. Han esvortat un segon Irà. Descansem tranquils. Per ara.

Canvis fets per capellans. Transformacions substancials d'estructures emperò sempre amb la viscosa força d'una aigua beneïda, no gaire diferent d'aquella que obligava a pagar els delmes i a no rebutjar els designis divins. Com, de fet, ho fa hores d'ara des del seu bunker de Sant Pere un Sant Pare polonès qui s'obstina per presentar-se com l'enviat de Déu mentre fuetja alliberadors com Leonardo Boff, condemna innovadors com l'inmillorable Giovanni Batista Roncalli (aquell papa que prengué el nom de Joan senzillament perquè així s'anomena el seu pare), exculpa mafiosos com el gansster Paul Marcinkus, tolera el nazi de Lefevre i beatificarà al proper mes de Maria l'inefable Josemariaescrivadebalguer. Heus ací un fonamentalisme simulat però enormement perillós. Heus ací un nou fonamentalisme, un integrisme que també arrossega masses enfebrides, una doctrina reaccionària que no reacciona quan cauen *Monseñor* Romero i Juan Ignacio Ellacuria davant les bales ameri-

canes d'en D'Aubisson; un fonamentalisme evangelitzador que critica la bellesa del sexe per tal de fer ànimes per la misèria, que anatematitza els que feim us dels caputxons per anar contra Déu. Amb aquest fonamentalisme no hi ha contradiccions i molt m'estranyaria que els professors esmentats discrepassin una coma pel que fa la valoració humana del seu capdavanter.

Fa temps, després de conèixer-te, en fer jo escala a l'aeroport de Karatxi, vaig voler comprar uns medallons amb versicles del Corà. *Only for Muslim people*, expressava clarament un oportú billetet. Tot i amb un cert desacord —i també amb un xic de por—, vaig respectar la prescripció i com a bon consumista vaig decidir fer-me amb un inofensiu grupet d'elefants de llautó. Tot el contrari passa a la plaça rodona de Sant Pere, al costat de la fortalesa de Sant Angelo, on travessen llargues *limoussines* i la púrpura és el color regnant: les relíquies i bendicions de Joan Pau II («*tequieretodoelmundo*») en són per tothom, sense altra discriminacions que no sigui la dels cèntims, clar. Contàriament a l'Islam, els nostres (?) principis semblen haver esborrat l'almoina entre els preceptes a seguir, i alguns dels ministres professen de *brokers*. Potser en això coincideixen amb un sector dels infidels, amb els rics del Golf a qui, sorprenentment hom no associa amb l'integrisme. Paradoxes de la vida, Tominxos, com allò d'un regne i d'un món...

G.L.N.

Post scriptum

El passat dia de Sant Valentí, en complir-se el tercer aniversari de la *Fatwah*, el sentenciat decidia casar-se per tercer pic. Un poc més tard Abas Musawí, secretari General de l'*Hezbollah*, resultava anihilat pels helicòpters sionistes. No fa res ha expirat al llit el creador de les *Brigades de la Muerte* de El Salvador. Qüestions de fonamentalismes?. Potser. Enmig de la cantarella, abrumadora, d'esdeveniments, l'adéu del *Padre Llanos* ha deixat albirar els nefastismes dels fonaments.

jardineria grèvol
garden center

C/. General Franco, 29
07 550 - Son Servera (Mallorca)

Teléfono: 56 74 54 - 56 74 86
Fax 56 81 31

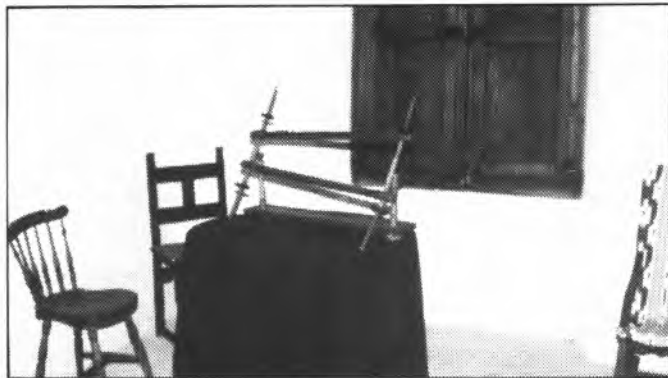
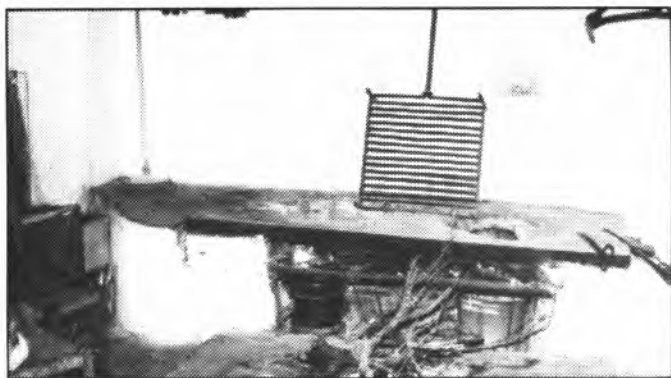

SERVEIS INSULARS, S.L.

Estamos a su servicio.

Tel. 50 57 58 - 50 07 71
Obispo Llompart, 40
INCA

PATRIMONI SERVERÍ (i X: FINAL)

Per Ramon Ballester i Vives i
Miquel Morey i Andreu

EL PATRIMONI MOBLE I EL PATRIMONI ESPIRITUAL

Fins ara hem parlat del patrimoni material i que no es pot canviar de lloc: les muntanyes, les platges, les garrigues, les esglésies són on són i no les podem canviar de lloc. Hi ha també, però, unes altres classes de patrimoni format per coses més petites, més subtils, que a vegades no ocupen ni lloc: el patrimoni moble i el patrimoni espiritual.

El patrimoni moble està format per totes aquelles coses significatives pels serverins, que poden passar fàcilment d'un lloc a l'altre. Entre ells podem citar els següents.

1) Els objectes arqueològics, com ossos humans, peces de ceràmica o monedes que es troben als talaiots o a les restes d'època romana.

2) Els documents, que es troben principalment als arxius parroquial i municipal, inestimables per una futura història del poble, per a saber, qui som els serverins i d'on venim... i així tenir més fonament

per a saber on volem anar.

3) Les imatges religioses i quadres antics, que es troben a l'església del poble, a les capelles de les possessions i a les cases de famílies tradicionalment riques.

4) Les pintures, escultures, ceràmiques, mobles, etc. de l'època moderna o actual.

5) Fotografies antigues, com l'interessantíssim arxiu que ha anat recollint Na Margalida Nebot «Masaneta», que nos permeten tenir una idea molt exacta de com eren molts d'indrets serverins ja desapareguts.

6) Els originals d'escrits serverins, com, per exemple, el de «Son Servera cent anys enrera», així com les composicions musicals pròpies o de músics relacionats amb Son Servera.

7) Els utensilis propis de l'agricultura, ramaderia, marineria, feines de la casa i petites indústries tradicionals, com les arades, carretons de batre, esquelles, morenells, llums d'encruia (que eren d'ús diària encara quan nosaltres erem petits), ribells i aufàbies, cosis, filoves, randes, premses de vi i d'oli, truis de tafona, molins de sang i tantes altres coses.

El patrimoni espiritual és immaterial i està format per la manera de ser serverina, que ens diferenciava dels pobles veïnats, la manera de parlar, amb aquell dialecte tan curiós, que va ser objecte d'estudi, no sols pel capellà de les rondaies, Mossèn Antoni Maria Alcover, sinó també per filòlegs alemanys que

passaven dies a Son Servera per recollir la nostra parla, que transformava les «as» finals a les paraules acabades amb «ia» i substitutia en molts de casos el verb haver pel verb ser. Així deien, per exemple: «Som deixèda sa bisti i es quèrru dins sa clova». Patrimoni espiritual són les nombroses «cançons» i gloses populars, recollides en part del Pare Ginard, d'Artà, i les rondaies (com ens recordava a un article el nostre amic Antoni Maria Llul), recollides per Mossèn Alcover, amb contadores de rondaies tan extraordinàries com Na Rafela Calona, així com les llegendes. Potser, fins i tot, certes receptes casolanes de cuinar o de remeiar un mal. Es patrimoni, també, la riquíssima toponímia, és a dir, els noms de totes les parts del terme, alguns dels quals, com és el cas de Pula, s'han trasmesos des de fa uns dos mil anys, al temps de la dominació romana.

**CONSIDERACIONS FINALS:
NECESSITAT DE CONSERVAR,
I SI VE EL CAS MILLORAR, EL
PATRIMONI QUE ENS HA
ARRIBAT I DE CREAR: «BON
PATRIMONI»**

**«De manera que darrera
el coneixement pogués
venir l'estimació i en
conseqüència la defensa
del patrimoni»**

**«La conservació del
patrimoni i la creació de
nou patrimoni està en
mans dels propis
serverins»**

Un de nosaltres va començar aquests articles pensant que tractant-se d'un poble que ha estat fins fa poc, no tan sols pobre i petit, sinó fins i tot un trist llogueret, en sortiria amb no res. Però prest va veure que això era una empresa molt superior a les seves forces i va demanar ajuda. Després els dos pensaren que hi havia que demanar ajuda a més gent i que això no acabaria mai. Uns moments de serena reflexió bastaren per a donar-nos conte de que no es tractava de fer una descripció de tot el patrimoni serverí, sinó de posar en evidència, per una part els aspectes més importants i, per l'altra, l'idea de lo variat, interessant i entranyable que és el nostre patrimoni i, finalment, intentar deixar clar com funciona la creació, transmissió i destrucció del patrimoni.

Amics que heu tengut a paciència de llegir-nos, amb aquest article que fa el número deu arribam al final de la tasca que ens varem im-

posar. Recordem que el propòsit inicial era donar a conèixer als serverins el nostre patrimoni, incloent tot el que val la pena de conservar, de manera que darrera el coneixe-

«Quan es destrueix una part del nostre patrimoni, es perd per a sempre i ja no el podem tenir mai més»

ment, poguéssim venir l'estimació i en conseqüència la defensa del patrimoni. També volíem insistir en algunes idèes, com per exemple lo valuós del nostre patrimoni, el fet de que «QUAN ES DESTRUEIX UNA PART DEL NOSTRE PATRIMONI, ES PERD PER A SEMPRE I JA NO EL PODREM TENIR MAI MES», l'obligació moral de conservar i no destruir el patrimoni. Però

sense estar aferrats només a lo antic. Per exemple, l'urbanització de la Costa dels Pins, creim que és creació de bon patrimoni.

Som ben conscients de les nostres limitacions i ni hem fet, ni hem volgut fer, un inventari total del patrimoni serverí, ni aprofundir o detallar-lo de manera exhaustiva, i fins i tot no seria gens raro que haguéssim oblidat alguna part molt important del patrimoni serverí. Si això servís per estimular l'estudi d'aquestes parts oblidades assumíem els propis errors com a cosa positiva.

En darrer extrem, la conservació del patrimoni i la creació de nou patrimoni està en mans dels propis serverins. Voldríem que d'aquí a molts d'anys, quan nosaltres ja no poguem gaudir del patrimoni serverí, la gent pensàs, en els serverins d'ara, amb agraïment per haver sabut conservar el patrimoni tradicional del poble.

Fotos cedidas por Cala Millor 7

ELECTRONICA SERVERA

Tel. 567428
C/ Lepanto, 38
SON SERVERA

 HITACHI

RADIOLA

 PIONEER

- *Servicio de reparación de TV, Video y audio
- *Instalación de Autoradios, Alarmas y Antenas.
- *Parabólicas Estéreo Hirschmann por sólo 87900 pts. instalada
- *Alarmas de coche de diseño propio por sólo 19900 pts. instalada
- *Autoradios digitales PIONEER a partir de 23900 pts. sin instalar.
- *Video SONY SLV-213 58700 pts.
- *Video SONY SLV-217 72000 pts.
- *TV SONY BLACK TRINITRON 21" 88000 pts.
- *TV RADIOLA 21" MD, Euroconector, OSD, 60 canales, 69841 pts.
- *TV RADIOLA 25" MD, Euroconector, 40 canales, 97215 pts.
- *TV RADIOLA 28" MD, Euroconector, 40 canales, 102933 pts.
- *TV RADIOLA 28" MD, Estéreo, Teletexto, NICAM, DUAL, Super-Video, Euroconector, OSD, 60 canales, 137172 pts.
- *TV HITACHI 25" MD, Estéreo, Surround, Teletexto 22 idiomas, NICAM, DUAL, Super-Video, doble Euroconector, 122 canales, 2 x 20 W sonido, 126835 pts.
- *TV HITACHI 28" mismas características que el de 25", 138498 pts.
- *Video SONY SLV-282 69000 pts.
- *Video SONY SLV-315 82000 pts.
- *TV SONY 25" 112000 pts.

Aniversari de l'Estatut i Pacte autonòmic

Enguany, a nou anys de la promulgació de l'Estatut d'Autonomia de les nostres Illes, ens cal una celebració gens rutinària. El pacte autonòmic nacional sembla que haurà de marcar una important petjada en el camí de l'autogovern per a Balears encetat amb l'entrada en vigor de la Llei Orgànica que el 1983 ens atorgà i reconegué el dret a gaudir d'institucions pròpies de representació política.

Les reiterades peticions de millora de les dimensions competencials s'han concretat en l'esmentat pacte, els fruits del qual, però, encara no estan clarament perfilats. Per a nosaltres els ciutadans que constituïm els pobles de les Illes aquesta reivindicació es copsava com a reivindicació singularment sentida; ara ens han escoltat, tot i que hem de restar a l'espera de conèixer com es desenvoluparan les promeses que s'hi contenen en el pacte. No es tractava només d'ampliar el «sostre» competencial i per la raó cronològica d'haver estat el primer quinquenni de vigència de l'Estatut, sinó també i sobretot perquè formam una Comunitat Autònoma fonamentada en la suficient identitat com per esdevenir

una comunitat històrica. Malgrat que no hi ha antecedents moderns i contemporanis d'institucions d'autogovern, ni etapes no frustrades d'autonomia política, res no desdiu que la personalitat històrica de les Balears participa de les condicions culturals, idiomàtiques i històriques que adjuquen a altres comunitats el reconeixement d'autonomia històrica.

S'ha dit amb prou arguments incontestables que no era adient que a Balears no poguéssim tenir la competència en Educació, tenint en compte que no hi ha cap altra comunitat amb llengua pròpia distinta a la castellana que no la gaudesqui. El pacte autonòmic, però, finalment hi posarà remei a l'anomalia, sempre que estiguem convençuts de que és una eina de desenvolupament i no un objectiu final. I el que hem de valorar com a cosa més important encara: mitjançant els acords, el llistat de matèries pactades recull una relació llarga de noves competències que jurídicament reforçaran l'edifici de l'autogovern que tots els ciutadans anam bastint d'ença de la restauració del sistema democràtic.

Ara bé, també és que el pacte —i

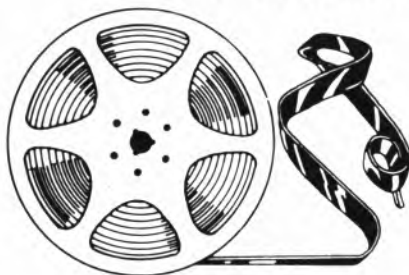
ho vull remarcar— no ha de ser una fita finalista, sinó una nova passa que permeti concebre noves esperances pel nostre futur autonòmic. La clau, per tant, no és sols l'assoliment d'un pacte, sinó el seu posterior desenvolupament.

El novè aniversari de l'Estatut, per tant, ens permet motivadament afirmar que Balears és al llindar d'una etapa de major autonomia i desenvolupament del dret constitucional a l'autogovern. Potser només ens manca demostrar en el futur immediat que, a més a més, formam «entitat regional històrica», segons l'expressió literal que fa la Constitució al punt ú de l'article 143 i que aplega a les autonomies històriques. Per aconseguir això últim, tal volta ens caldria treballar per aconseguir el que ja s'anomena a la mesa del pacte autonòmic al reconeixement a la bilateralitat. El temps i la consciència autonòmica que sapiguem demostrar seran els factors que ens atracaran a l'obtenció de la bilateralitat amb el Govern central per fer de la nostra una autonomia més forta, més gran, més pròpia.

Cristòfol Soler i Cladera
President del Parlament de les Illes Balears

VIDEO SON SERVERA

VIDEOREPORTAJES EN GENERAL

Tel. 56 81 96

Son Servera, Febrero 1992

Sr. Alcalde Presidente del Ayuntamiento de Son Servera.

Señor Eduardo Servera, Alcalde de Son Servera, esperemos que tenga a punto, y bien definidas las competencias que tendrá asignadas el Consejo Delegado de AGRICULTURA DE MONTAÑA, pues muy pronto, se verá ante la imperiosa necesidad de crear la citada Delegación de AGRICULTURA DE MONTAÑA, si todo evoluciona, de la forma que lo está haciendo actualmente, y esto, Señor Eduardo Servera que el servicio nos cuesta un 59% MAS, que el mes pasado, el próximo mes puede ser interesante, ¿no le parece Alcalde?

SA GENETA espera Sr. Alcalde, que haya tomado buena muestra, de como se organiza un homenaje a una persona querida por un pueblo, como lo es el médico D. Gabriel. ¿Tomó nota de cuántos comensales había en la cena? Cena que se celebró en un conocido hotel de la zona de Cala Millor, y ahora compare este acto, con el que Usted le propició a D. Gabriel desde la Casa de la Villa, MENUDO PAPELON, que poco demostró conocer a su pueblo Alcalde, y esto, que Usted decía que la ignorante era SA GENETA. ¿Se acuerda de su último escrito en el cual hace a SA GENETA, su habitual ANALISIS? Mejor sería que Usted se realizara y cuanto antes un AUTOANALISIS, tal vez de esta forma, podría descubrir la verdadera personalidad de D. EDUARDO SERVERA, y le recuerdo que Usted, tiene el listón puesto muy alto, y debe de pasarlo por encima, no por debajo, espero que me entienda.

SA GENETA a tenido conocimiento, sobre inciertos rumores que circulan por dentro del Ayuntamiento, sobre el expediente correspondiente a unos apartamentos de la Calle Binicanel·la, los cuales no se ajustan en un principio, al proyecto de obra objeto de licencia Municipal, y los cuales no tienen el final de obras concedido todavía, y parece, según los insistentes rumores, que circulan por dentro de la Sala, que pretenden ponerlos en funcionamiento, previo pago de una posible cantidad de di-

nero, esto podría ser algo delicado de ser cierto.

¿ALCALDE SERVERA que hay de cierto en esto, O SIMPLEMENTE SON RUMORES? ¿Hay más cosas detrás de este asunto...? Le recuerdo que Usted prometió transparencia en el Ayuntamiento, esperemos que sea cierto y se note los serverines la estamos esperando.

Del aumento de salarios AUTOASIGNADO por su Equipo de Gobierno, aumento aprobado, en el último Plenario de este Consistorio del mes de Febrero, SA GENETA únicamente puede llegar a la conclusión siguiente, TIMO ELECTORAL, por parte del Equipo de Gobierno del Ayuntamiento de Son Servera, a LOS ELECTORES SERVERINES, y TENGAN PRESENTE Señores, que esta OPINION, puede ser, que sea compartida por muchos serverines, a pesar de su silencio, y porque, lo de TIMO ELECTORAL, Señores regidores, SA GENETA, a estado ANALIZANDO los PROGRAMAS ELECTORALES, que Ustedes presentaron a los ELECTORES DE SON SERVERA, en las Elecciones del pasado 26 de Mayo de 1991, POR NINGUN SITIO, Ustedes ANUNCIAN a sus ELECTORES, que de salir ELEGIDOS, se realizarían

una SUBIDA DE SUS SUELDO COMO CONSEJALES, ni tan sólo anuncian que los incrementarían según el I.P.C. del País, y este incremento Sr. ALCALDE, es lógico y necesario, y cuando Ustedes se presentaron a las Elecciones, sabían lo que cobraban los Consejales, y se andaron con mucho cuidado de denunciar en su Campaña Electoral, que los sueldos de los Consejales no estaban actualizados, o que estos eran insuficientes, por lo cual debemos de suponer, que estaban de acuerdo con lo que se estaba cobrando, pero fueron bien alerta a decir nada, no fuese cosa que los Electores Serverins cambiaran su intención de voto, y aquí vuelvo a decirles lo del TIMO ELECTORAL A LOS SERVERINS, el único consuelo que nos queda a los Serverins es comprobar, que no es sólo a nosotros, que el Equipo de Gobierno nos toma el pelo, se lo toman al Ministro de Economía del País, el cual muy PRUDENTEMENTE, aconseja, que los SUELDOS NO SUBAN por encima de un 6%, y propone un OBJETIVO a conseguir, que el I.P.C., a finales del 92, NO SUPERE el 5'5%. SA GENETA considera que este objetivo, es realmente difícil de conseguir, pero no imposible. EL MINISTRO DE ECONOMIA, se sintió satisfecho cuando conoció el I.P.C. del País, correspondiente al mes de Enero del 92, es más, se sintió esperanzado en conseguir su objetivo del 5'5%, ¿PERO QUÉ HUBIESE PASADO O QUÉ PUEDE PASAR? Si los sueldos del resto de ciudadanos, sufren un incremento, porcentual, de la misma magnitud del que Ustedes se han realizado como Consejales del Ayuntamiento de Son Servera, les recuerdo a Ustedes, que su PROMEDIO DE AUMENTO DE SUELDO, es del orden de un 20%, es decir, un MODICO AUMENTO TRES VECES SUPERIOR del I.P.C. del año 1991, y del que RECOMIENDA el Ministro de Economía de este PAIS para 1992, y los Serverins podemos congratularnos, falta saber, que hubiese pasado, si el MINISTRO DE ECONOMIA no fuese SOCIALISTA, porque debemos de suponer, que Ustedes, Sr. Alcalde, deben de seguir las directrices del PSOE, o, se las pasan también a

la torera, a estas directrices. Señores, si esto no es UNA TOMADURA DE PELO A LOS SERVERINS, díganme lo que puede ser, y no olviden, que desde el Ayuntamiento deben de dar luz, y no fum, en su forma y manera de actuar. Otra cosa Alcalde, espere-mos que por lo menos, el resto de personas que trabajan en el Ayunta-miento, hayan conseguido un au-mento porcentual de la misma mag-nitud, del orden de un 20%, que es el mismo, que Ustedes se han propi-ciado, por que, cuando en una em-presa se acuerda un aumento sala-rial, este se acuerda para todos los trabajadores de la empresa, y en este caso la empresa es el Ayuntamiento, esperemos que esto no lo olviden, Señores del EQUIPO DE GOBIER-NO.

Para finalizar Alcalde, las obras de embellecimiento de Cala Millor, si-guen sin la oportuna señalización nocturna de obras, y esto que Usted, me indica en un escrito de los que me dedicó, de la gran eficiencia con

que trabaja su Delegado de Policía, es de suponer que ahora con el au-mento de sueldo que ha realizado a su DELEGADO DE POLICIA de un 59%, pues pasa de COBRAR 62.500 pts. a cobrar 99.400 pts., será todavía más eficiente, y nos señalice las obras tal y como toca, y que lo que haga, lo haga de acorde con las Nor-mas establecidas, y que no las inter-prete a su peculiar manera.

Atentamente:
J.A. Argiz y Sa Geneta
Febrero-92

P.D.- Parece ser que los consejos críticos de SA GENETA comienzan a dar sus primeros frutos, a tenor de los últimos movimientos que se rea-lizan en Son Servera y Cala Millor, esperemos que estos movimientos sigan adelante para el bien estar de los Serverines y demás visitantes del Municipio. SA GENETA solicita al pueblo Serverí la cooperación del Pueblo, háganme llegar sus sugerencias, para ello, manden sus ESCRI-

TOS de sugerencia a la Dirección de SA FONT, a la atención de SA GE-NETA, cuántas más cosas me man-den mejor, de esta manera, mejor podré defender los intereses del Pue-blo Serverí a través de mis escritos, como muy bien habrán podido com-probar, a lo largo de estos meses procuro realizar un análisis CRITICO Y OBJETIVO, de la actuación de nuestros CONSEJALES EN CUAN-TO A SU ACTUACION MUNICI-PAL, SA GENETA, procura que no nos den GATO POR LIEBRE, ellos nos ofrecieron una forma de actua-ción en su Campaña Electoral, y de-bemos exigirles que cumplan su pro-grama Electoral, y que no nos salgan por peteneras, y con excusas de mal pagadores, de estos últimos, ya tene-mos más que suficientes en nuestras empresas, y si no pueden cumplir-las, que recojan sus batulos, y dejen correr la lista Electoral, que en la lista puede que los haya de mejores, pues éstos, los mejores, no siempre van al principio de una lista Electro-ral, es curioso sto no les parece.

PASTELERIA PANADERIA

SALON DE TÉ
García

C/. Elisa Servera, 2 - Son Servera - Tel. 56 73 55.

**ESPECIALIDAD EN BAUTIZOS,
BODAS Y COMUNIONES**

Elèctrica
Son Servera S.L

- Instal·lacions elèctriques a tota classe d'edificis**
- Electrificacions rurals.**
- Instal·lacions Antenes T.V.**
- Instal·lacions porters automàtics**
- Instal·lacions musical**
- Servei de 24 h. de reparacions**
- Canvis de corrent a 220 V.**
- Pressuposts sense compromís.**

Tel. 81 70 46
Fax 81 70 46 Man.
Urgències: Tel. 56 80 03

C/ Presbítero Pentinat
07550 SON SERVERA

Encuentros de Dios con el hombre (II)

Decíamos en la primera parte de este escrito que resulta alentador y positivo que el hombre de hoy se plantee seriamente problemas fundamentales, cuestiones que suelen llamarse eternas. Entre otras, esta cuestión inquietante, trascendente. Evidentemente Dios no tienen en absoluto necesidad del hombre ni del mundo; pero el hombre, el mundo indudablemente existen. En consecuencia es lógico que aflore la pregunta insoslayable: ¿Por qué existimos?

En todas las épocas intentaron los hombres dar respuesta a este interrogante. También en nuestros días. Pero no nos hagamos ilusiones. Jamás filosofía alguna ha dado respuesta cabal, hasta ahora, a dicha pregunta, ni podrá darla seguramente en lo sucesivo. Aquí precisa interrogar a la religión. San Pablo también tuvo que plantearse esta cuestión y la resolvió afirmando que Dios creó al hombre para que le busque con todo su ser.

Quisiera traer aquí el testimonio de unos pensadores que han intentado reflejar la situación actual de la cuestión de que hablamos: la búsqueda de Dios por el hombre y la del ser humano por Dios. El gran poeta católico Paul Claudel, basándose en la admirable novela de Julio Verne «La Isla Misteriosa», escribe: «Unos naufragos se ven arrojados a una isla desconocida, en la que se creen solos y abandonados a sus propios recursos. Después, en momentos críticos, les llegan socorros no se sabe de dónde: el fuego de una hoguera, una caja llena de herramientas, una cuerda que alguien arroja desde lo alto de una roca, enemigos exterminados.

Todos estos hechos pueden explicarse de manera más o menos natural y los espíritus más bastos del grupo se contentan con beneficiarse de esta colaboración oculta sin preocuparse de descubrir al autor de ella. No así el ingeniero Cyrus Smith: se le ve, en un grabado conmovedor, suspendido, con una linterna en la mano, en el extremo de una escalera de cuerdas, en el fondo de un pozo, vigilando esta agua negra de la que en ciertos momentos le ha parecido oír salir ruidos y ver movimientos sospechosos».

Charles Moeller, argumentando desde esta página de Claudel, afirma que el hombre moderno vive la obsesión de ser naufrago arrojado sobre una isla desconocida y en la que se cree sólo y abandonado a sus propios recursos. La filosofía existencialista nos recuerda con insistencia que el hombre «está de más» en el mundo, semejante a un meteorito caído no se sabe de donde, y contando únicamente con sus propios recursos. Pero he aquí que llegan otras ayudas no se sabe de donde, ¿y qué ocurre? Sencillamente, la inmensa mayoría de la humanidad, como algunos de los naufragos de la Isla Misteriosa, se benefician de esta colaboración sin preocuparse jamás de descubrir al posible autor de ella. ¿Cuántos hombres de nuestros días viven en absoluto indiferentes a todo lo que sea espiritual, adormilados ante el problema de la fe! Otros, igualmente numerosos, ante estos socorros misteriosos, como algunos de los naufragos de la novela de Julio Verne, creen que todos estos hechos pueden explicarse de manera

más o menos natural. Son los dos racionalistas. Pero otros menos ciertamente, no se encierran a gusto en la indiferencia a problemas de la existencia; comprenden con suma lucidez que el simple razón no basta para resolver todos los enigmas existenciales. Son los que, sin dejar de trabajar con todo empeño, se adieren con todo su ser a la luz que alumbra el único camino que parece acertado, aún cuando no logren penetrar del todo las densas tinieblas. Estos han apostado por ver el mundo al ser misterioso que va impregnado en nuestro mundo estas masas, inquietantes huellas.

Pero, ¿no se equivocará el hombre al buscar a Dios entre tantas cosas? La fe cristiana afirma que el hombre busque a Dios. Dios quien sale al encuentro del hombre. Lo hemos recordado: Dios, creador del Universo, el hombre conoce al mundo y al mundo. Y, si quiere, puede relacionarse con él. Es lo que afirma la Biblia: «El que plantó la oreja ¿no ve? El que formó los ojos ¿no ve? «Y lógicamente podemos añadir que creó el lenguaje, las maneras de comunicación ¿no poder hablar, a poder comunicarse? Sí, Dios ha hablado. Lo ha hecho a lo largo de la historia.

Nuestro gran pecado, nuestro imperdonable sería negarnos a char atentamente a Dios. Por la atenta y humilde escucha por parte del hombre radica la solución a nuestros más acuciantes problemas.

Juan Server

L'Ajuntament

Repartiment del terme)

Este artículo ya está prácticamente crito, se me adelantó Antonio M^a ull, en el número 67 de la revista n el artículo que titula NOTAS DBRE LA INDEPENDENCIA MUNICIPAL DE SON SERVERA. Por lo, me limitaré a hacer un pequeño sumen.

Nos dice el libro, y nos detalla el tículista, el montón de reuniones ie fueron precisas para que queda- delimitado el término entre Artá, n Servera y también Capdepera or estas mismas fechas «es gaba- ns» también pedían la autonomía). i primera reunión fue el 8 de Sep- mbre de 1.813, y la última el 7 de ptiembre de 1.838, si bien, con cha de 10 de Octubre del mismo io. «Don Juan Massanet Serra ma- festà a la Diputació les resolucions eses» (este señor, propietario de ala, sería, si no me fallan los cálcu- s el abuelo de D. Mariano. Los que nemos cierta edad lo recordamos, i que su padre sería D. Juan Massa- et y Ochando que el pueblo, en su a le dedicó una calle).

Resumiendo: la primera reunión e en el año 1.813, y la última en el io 1.838, si bien unos años (menta- o en el artículo anterior) Son Serve- dejó de ser villa para retornar a r «llogaret d'Artá».

Si se mira el mapa de Mallorca, se e claramente que el término de rtá es más grande que el de Son rvera y Capdepera juntos. Artá, lla de rancio abolengo, debían de irar muy por encima del hombro ls serverins», por aquell entonces ucho más humildes y modestos y o les debía de hacer ninguna gracia ie su extenso término se fracciona-. Muy claro nos lo dice el autor: ia coneix molt bé qu'els d'Artá te- an sa pella p'el mànich y no volían luxà ni poch ni molt».

Si nuestro término es más bien pe- ñeño, mucho más lo sería si no con- ra con las «possessiones o lloquets» : «Sauma nou, Son Cardaix, Xicla- Son Janer, La Jordana, La Reclosa

(ara Sa Rascló) y Son Rabost» que los de Artá no nos quería ceder, además «... que volían tenir empiu al camí del Porto Vell y a n'el port, per poder embarcar y desembarcar». «Els serverins» no cedieron ni poco ni mucho, les amparaba la razón, pedían sólo justicia.

Las mentadas reuniones fueron largas, tensas y borrascosas, he cogido al azar un ramillete de frases que rubrican lo dicho «... y per mes que foren moltes y acalorades les disputes, no arreglaren res, ans bé se posaren a molta distancia».

«Després d'una animada disputa...» «Se donaren rahons per una part y altre; y despres de fortes disputes...».

Por fin la diputación dio la razón a «nes serverins». «Els artanencs cumpliren de mala gana y a mitjas lo qu'havían pactat...» y la diputació amenassa (els artanencs) amb una multa de 50 duros si no cumplía en seguida els acorts presos».

A continuación el cronista enjuicia el hecho con estas palabras «... trob que la divisió de l'any catorse està feta de ma mestre». No es favor, sinó justicia que fas els serverins, jo pre- tenten haver estat imparcial en aques-

ta MEMORIA». «... no tenien els d'Artá altre motiu de quexa que l'amor patri, molt digne, que s'insurreccionava al veure qu'el seu gran terme s'anave a dividir...».

«Els serverins se saberen posar a gran altura. L'anima que sabé imprimir tant bona direcció al moviment, diguem, serverí-separatista, va esser el célebre metje D. Juan Lliteras, primer secretari que va esser de Son Servera. Totes les seves contestacions respiran claritat d'idees y poderosa forsa de raciocini (en el apartado ALTRES ORIGINALS, hay una extensa carta sobre este tema)». «Uns y altres mereixen per mi alabanza: els artanench p'el gran y ver amor que mostravan tener a la patria, y el serverins per haver sabut menetjar molt bé les armes.

Mateo Servera «Fena»

P.D. En el pasado artículo decía: «... seguro que volvió a entrar en vigor la Constitución del año 1812...» se me pasó por alto la frase que a continuación anoto: «... per haverse suspese la lley de la Constitució, fins l'any 1820, en que se prosá vigent la indicada lley...». Valga la aclaración, espero que sabrán perdonarme mi falta de precisión.

Nasqué el 14 de desembre de 1945 al Puig de Santa Maria (València).

Té el seu primer contracte musical als 9 anys a l'Acadèmia de Música de la Banda Santa Cecília del seu poble.

Als 16 anys començà els estudis superiors de música i a l'edat de 19 anys aconseguí el Títol Superior de Saxofó.

En acabar el Serveri Militar, és requerit a Palma de Mallorca per D. Julio Ribelles, aleshores Director Titular de la Banda de Música de la Policia Municipal. A petició del professor Ribelles cursà estudis de Fagot al Conservatori Superior de València amb el professor D. José Enguidanos Arastey, (actual Catedràtic de Fagot del Conservatori de València) obtenint també el Títol Superior de Fagot.

Des de l'any 1969 és professor de la Banda Municipal de Palma. Ha estat durant 16 anys Fagot Solista de la desapareguda Orquestra Simfònica de Mallorca. Membre fundador del «Quinteto de Viento Ciutat de Palma», que existí des de l'any 1975 a 1985.

Des del 14 de Febrer de 1987 és Director de la Banda de Música de Son Servera i un dels fundadors de l'Escola Municipal de Música de Son Servera de la qual és també el director.

L'any 1988 participà a un curset de Director d'Orquestra en el VI Curs Internacional de Música «Ciudad de Cullera» sota la direcció de D. Luis Sanjaime Meseguer.

Silveri Duato Sapiña

Cinc anys al front de la Banda de Música de Son Servera

-Sr. Duato el passat 14 de Febrer es va complir el 5è aniversari del seu càrrec com a director de la Banda de Música de Son Servera. Quina valoració fa d'aquests cinc anys al front de la banda?

-Aquests cinc anys al front de la banda han estat molt positius, m'han propiciat una sèrie d'experiències i

vivències inoblidables. Partint de l'amistat i el contacte entre al·lots i professors; més que un professor de música he hagut d'ésser un amic, però no dir un pare, ja que alguns eren molt joves. El fundament principal d'aquests cinc anys com he dit és la convivència i l'anar aprenent coses que en el camp de la música descobreixen, poc a poc els joves les va

aprenent i crec que en poden resultar en un plaç no molt llarg a començar a donar uns fruits com a músics, no professionalment, però com a músics de molta categoria i ens van coneixent a moltes zones com Capdepera, Palma, Petra, Esporles, etc. Ens donam ja a conèixer, no per la joventut sinó com a entitat.

-A més de dirigir la banda, és director de l'Escola Municipal de Música. Com va actualment l'Escola?

-Va molt bé, tenim 107 alumnes això implica una quantitat de feina difícil, actualment impartim 18 assignatures quan començarem tan sols era solfeig; avui en dia impartim violí, piano, harmonia, cant coral, tota classe de metall i fusta. Pràcticament és com si fos un mini-conservatori.

-Quin recolzament ha trobat aquests passats cinc anys per part dels pares?

-Al principi em va costar molt perquè la idea que jo portava tant de l'escola com de la banda semblava que la gent no reaccionava. Un dia parlant precisament amb en Santiago Sevillano em va dir «si noltros no ho feim pels nostres fills, qui ho ha de fer». D'aquí va néixer la Junta de pares que conformen l'Escola Municipal de Música, ells em recolzaren moltíssim, són la representació de tots els pares, gràcies als quals avui l'Escola té 107 alumnes tenim un bon

Entrevista al Port Vell

Guillem Nadal, el director Silveri Duato, Isabel Riera i Francisco Javier Gallardo.

Després d'unes merescudes vacances d'hivern, tornà obrir les portes el Restaurant Port Vell.

Amb cordial atenció i simpatia el matrimoni format per En Guillem Nadal i Na Isabel Riera propietaris del Restaurant, atengueren amablement al primer convidat de Sa Font d'aquest any 1992 d'entrevistes al Port Vell, Sr. Silveri Duato.

LIBRERIA SANTIAGO

- PRENSA, PAPALERIA Y LIBROS
- MATERIAL DE INFORMATICA
- MATERIAL DE OFICINA
- PAPEL DE ORDENADOR Y FAX

SON SERVERA

TL. 56 73 13

professorat i una mitja cada any d'un 80 a un 85 per cent d'aprovals. Motiu pel qual el cap d'estudis del Conservatori de Palma Sr. Enric Pastor ens va felicitar. Anam fent una labor magnífica a nivell d'Escola de Música.

-I com està el nivell de la banda?

-Una cosa du l'altra perquè si van a l'Escola de Música tenen una bona base i per tant tenim una bona banda, ara bé, a la banda el nivell és diferent, té uns alts i baixos. Això és una vivència que no té sempre el mateix ritme, per exemple: jo estava molt content amb en Gabriel Gomila com a Tuba, ara fa tres mesos que l'acceptaren com alumne de música al Servei Militar, està guanyant ja un sou n'estic molt content però ens ha fuit, ara he de tornar començar amb un nou Tuba tenc en Jaume Rigo que s'està iniciant. La banda sempre tindrà un alt i baix inestable, el difícil és estar sempre a un nivell elevat complementant el que te va desaparèixer i el que vas introduint per tenir més o menys una banda equilibrada.

-Quines dificultats d'adaptació duen les noves incorporacions a la banda?

-Redundant en el tema de la banda cada pic que entren nous components sense voler tenim un «handicap» perquè ja teníem l'estabilització feta a la banda i els nous desestabilitzen fins que s'adapten passa un cert temps. Normalment quan un se seu a «l'altri» sap, però li manca experiència per això sempre s'ha dit que un músic es fa a base «d'asiento», ha de posar en pràctica el que aprèn a l'Escola i encalentrir la cadira a base d'assajos i experiència.

-Des de que és director cada any ha incorporat joves a la banda, per l'any que ve no hi ha nous aprendents de metall que es preparin. Com repercutirà aquesta manca a la banda?

-No es tracta de metall sinó en general. Jo fa dos anys anava molt curt de metall i vaig propiciar que s'apregués metall si volien entrar a la banda. Precisament dels vuit que

**TENC AL·LOTS MOLT
JOVES AMB UNA TÈCNICA
I EXPERIÈNCIA
INCREÏBLES I D'ALTRES
MÉS GRANS QUE PAREIX
QUE HAN DE SEBRE MOLT
I NO ÉS AIXÍ**

han entrat aquest any, sis, són de metall. Degut això ara tenc la banda més o menys equilibrada. L'any que ve no vull que entri ningú per Sant Antoni, necessit que la banda agafi experiència per aixecar el nivell. Per concretar diguem que, ja no cerc la quantitat sinó la qualitat i experiència. Tenc al·lots molt joves amb una tècnica i experiència increïbles i d'altres més grans que pareix que tenen que sebre molt i no és així. Amb una paraula l'any vinent no n'entrerà cap a la banda perquè és l'única manera d'alçar el nivell i a partir de l'any 1994 per entrar a la Banda de Música

de Son Servera hauran de passar per un tribunal format pels propis instrumentistes de la banda i professors que són els qui decidiran si estan capacitats per entrar.

-En aquest cas per donar una sortida als nins que ara estudien a l'Escola. Tindrà Son Servera dues bandes una infantil per cercaviles i l'actual de més qualitat per Concerts?

-En principi la resposta és no. No em cab en el cap que amb una banda tan jove com la que tenc fer-ne una altra més jove perquè hauríem d'anar amb «chuquete» pel carer. Doncs el que està clar és que degut a la qualitat no tenc ja amb molts de músics joves els que vulguin entrar no els quedarà més remei que estudiar i quan tenguin el nivell suficient per passar un examen entraran directament a la banda. Actualment ja som 55 o 56 músics si cada any anàvem afegint-ne com fins ara dins cinc anys seríem cent i «pico».

-Del 23 al 26 d'abril la banda té previst realitzar un viatge a València. Amb els músics, els acompanyants, batle, regidor i rector són unes cint quinze persones. Com va sorgir la idea del viatge?

-Com la banda és jove, resulta que necessita tenir moltes classes d'activitats, la gent jove no es pot estar quieta ni aturada. Arrel de que va venir la Banda de Música del Puig (que és la del meu poble de València) a participar al Certamen Nacional de Bandes de Capdepera. Vingueren també a Son Servera i oferírem un Concert conjunt amb la nostra banda. Ens convidaren per anar de visitar a El Puig amb caràcter oficial, motiu pel qual ens rebran oficialment a l'Ajuntament i està previst un agermanament entre els dos pobles i, un Concert ofert conjuntament per les dues bandes. Els músics esperen la visita amb molta d'il·lusió estan mantenint correspondència, ja que s'allotjaran a cases dels músics per tenir una millor convivència. Els acompanyants aniran a hotels. En concert crec que serà un viatge molt simpàtic, ens ho podem passar molt bé, som més de cent hi anirem amb vaixell i tornarem amb avió. A nivell d'intercanvi aquest

viatge serà el començament però queda obert perquè en un futur ens tornin la visita. A més tenc precisament la novetat que sorgí ahir mateix, en estat sol·licitats per altres anys fer una gira que seria en principi València, Saragossa i Barcelona. Fer un intercanvi amb aquestes ciutats consider que seria positiu per a la banda i per Son Servera tenir intercanvis culturals-musicals i estar oberts a tothom ja que seria un bon aprenentatge tan musical com cultural.

-Seguint amb les novetats a més de director i professor sembla que ara ha desenvolupat la faceta de compositor. Segons notícies anit passada a Son Servera assajaren per primera vegada una obra seva.

-Resulta que quan un home té inquietuts i està enamorat de la seva professió sempre van sorgint coses, mai havia pensat que arribaria un moment que compoqués una obra. És una faceta, la de compositor, molt dura i que requereix molt de temps, fa un any i mig que tenc al cap fer un pasdoble, la idea sorgí als viatges que faig en cotxe quasi diàriament de Palma a Son Servera.

-Quina part de l'èxit obtingut com a músics correspon a la seva dona. Ja que el seu canvi d'horaris dels darrers cinc anys ha trastocat la seva vida familiar.

-Efectivament la ha trastocada molt, pens que si ho puc fer és gràcies a ella, a la seva comprensió. Perquè al cap i a la fi jo estic fent feina amb el que m'agrada. La que es queda tota sola a casa és ella, tan consider que és així el sacrifici seu, que li he dedicat aquest pasdoble que he escrit, ahir vespre quan el provàrem no tenia nom, però et puc dir que a partir d'ara el titularé «Maria Castillo».

-A la banda ha tingut novetats darrerament?

-Efectivament hem tingut novetats, precisament entraren per la Junta Directiva de la banda, en principi la Nova Junta s'havia de formar entre tots els pares dels músics joves, tinguérem una assemblea i no respongueren. Tan sols hi hagués una persona que fores tú Magdalena

i, a la banda t'estam molt agraïts, de fer abans ja ens ajudaves, precisament fou una satisfacció el teu llibre «Recordances», ja que ens donà a conèixer els orígens de la banda. Però arrel d'aquesta assemblea per votació els músics, decidiren que formassis part de la Nova Junta, juntament amb els músics majors. Això fou un revulsiu i propicià que treballàssim tots també amb la part externa de la banda, férem l'entrega de roses pel Concert de Santa Cecília, el Reconei-

xement de Mèrits als músics d'acord amb els anys que presten serveis a la banda, va ésser un acte molt entranyable donant un diploma a tots i als músics majors que ens queden també una placa. De fet em sorprenguéreu un poc a mí mateix amb placa i diploma que tenc a casa molt orgullós. La Junta en general ha treballat molt, a més tota la coordinació dels uniformes i jerseis nous que com sabeu més d'aprop tú i en Salvador Servera ja que com a Relacions Públiques cuidareu d'aquest punt. A més gràcies al treball de tota la Junta en la qual m'incluesc anam propiciant que participin tots els components joves de la banda amb responsabilitat i responen molt bé. A l'igual que darrerament els pares dels músics s'han volcat ajudant-nos als Concerts amb el trasllat de cadires, així com pel fogueró, carrosses, etc.

-A part del viatge, quins són els projectes més immediats de cara al futur?

-Seguir millorant musicalment i consolidar una bona convivència entre els músics i pares. Un nou local ja que el que tenim està molt bé per vint o vint-i-cinc persones, però som més de cinquanta i no hi cabem, no tenim ara una bona sonoritat perquè som massa. Per acabar el gran projecte és la creació d'una Societat Musical, ara estic aguantant el viatge a València abans esmentat, perquè els autoritats, pares i músics, vegin com varen començar a València les Societats Musicals i com funcionen per si ens interessa qualche cosa d'allà aprofitar la seva experiència i posar-ho en pràctica a Son Servera.

Magdalena Ordinas.

El Metge Serra

El fet de que una persona hagi dedicat gran part de la seva vida a ajudar als demés, no es sino símptoma de que la generositat d'aquesta persona és inmensa. Per altra banda també ens trobam amb dedicacions que a més ser voluntaries, estan donades per la feina concreta que a dins la societat desenvolupen, tasques que necessiten d'aquesta dedicació extremada que parlam. Potser una de les que més temps i amor exigeixen al que es dedica és la de metge de capçalera. Fa uns quants dies, Son Servera dedicà un sentit homenatge al seu metge de tants d'anys, a l'amic de molts de noltros que sempre quan l'haguerem de mester, mai ens decepcionà, aleshores sempre tenia una paraula d'ànim, a més del remei per a noltros.

En Biel Serra, com més el coneixem, no és homo de grandilocuències, de pompa, més bé jo el veig

com a una persona senzilla, amic dels seus amics i bon conversador, qualitats aquestes que tots els que tenim la sort de gaudir de la seva amistat coneixem de sobra. No és homo que cerqui massa l'aprobació dels demés, més bé, pens, cerca la seva propia, que és la que realment val.

El reconeixament que deia abans sel mereixia, sempre parlant de la seva labor sanitari a reu de Son Servera. No es va pretenir altra objectiu per part de les persones que en certa manera organitzarem l'acte.

La intenció sempre molt clara fou fugir de protagonismes i grandilocuències perquè realment el protagonista havia de ser en Biel, com a metge.

Mai fou intenció mesclar salut amb política, malgrat alguns pensin el contrari. Ha estat aquest un homenatge dels pacients serverins al seu

metge, en el que han col·laborat tots aquells que per distintes raons pensaren que esteien en deuta amb en Biel Serra, deuta d'agraïments s'sentén.

I sortí bé, esteim contents del que fou l'acte, del comportament de tots de l'hotel, del servei, etc. Sortí el que volíem i ens sentim satisfets, jo, per la meva part, estic orgullós d'haver col·laborat en aquest reconeixament perquè pens que en Biel s'ho mereixia i per altra banda per haver-ho fet amb aquest grapat de serverins, amics, que confiaren amb mí per a dur endavant l'homenatge, especialment en José Pulido, peça fonamental de l'assumpte.

Molts d'anys, Biel, que puguis gaudir de la teva jubilació molts més del que gaudiries de la teva feina, dedicada a tots nosaltres, amb afectivitat i esment.

Santiago Sevillano

Autoescuela CÀNOVES

- Serietat professional
- Resultats d'aprovats
d'exàmens dels millors
de Mallorca

C/ Joana Roca Tel. 56 79 90
SON SERVERA

HERRERIA MARTINEZ

Forja y artesanía
SOMOS ESPECIALISTAS

C/ San Antonio Tel. 56 75 16
SON SERVERA

... dels mallorquins. La seva història (II)

Història antiga.- Les primeres dates històriques que ens han arribat dels antics pobladors de Mallorca, són d'uns 500 o 600 anys abans de Crist en que Eivissa ja era cartaginesa i els grecs comerciaven amb Tartessos, a l'igual que també ho feien els fenicio-cartaginesos. El poble dels tartessos habitava a l'Andalusia Occidental i pareix que fins aleshores havia comerciat amb Orient a través dels mallorquins, comerç que aquests dos pobles de la Mediterrània Oriental els arrebastaren.

No hi ha constància que els grecs intentassin conquerir Mallorca, en canvi si ho intentaren els cartaginesos que foren repel·lits pels foners mallorquins. En esclatar la primera guerra entre aquests dos pobles, grecs i cartaginesos, en el segle V abans de Crist, els foners mallorquins foren la clau de la victòria cartaginesa, segons l'historiador sicilià Diodor en descriure la batalla d'Himera, diu que l'oportuna intervenció dels foners baleàrics fou decisiva.

Uns segles més tard els cartaginesos foren vençuts i expulsats de Sicília pels romans, la presència dels fo-

ners mercenaris també hi fou i aquests foren traslladats des de Sicília a Cartago, juntament amb la resta de l'exèrcit vençut. En no cobrar el sou convengut es rebel·laren, amb ells arrossegaren altres pobles del Nord d'Àfrica i provocaren una cruel guerra que durà tres anys.

En ésser expulsats els cartaginesos a Cadis pels romans, el seu general Magó, intentà apoderar-se de Mallorca i Menorca, però fou vençut pels mallorquins i ben rebut pels menorquins. Del nom d'aquest general sembla que deriva el de l'actual capital de Menorca, Maó.

Conquesta romana.- Fins aquest moment no es té certesa del nom que es donava a Mallorca i a Menorca, ja que sovint es confon el nom d'una i altra illa. Els romans foren els que ens digueren Balears. Maior i Minor, o sia major i menor, és d'on deriven els noms actuals.

La pirateria dels habitants de les Balears dificultava el comerç que els romans mantenien amb les seves possessions d'Hispania i el senat de Roma encarregà a Quintus Cecilius

Metel·lus la conquesta de les illes Balears. Eivissa ja era ciutat confederada.

L'any 123 abans de Crist, amb dificultats i protegits per cuiros aconseguiren els romans posar els peus a Mallorca.

En Metel·lus rebé del senat el títol de Baleàric. Fundà les ciutats de Pollentia (on actualment hi ha Alcúdia) i Palma. Foren poblades amb colons romans que dugué d'Hispania. Aquests són els primers pobladors històrics que les Balears reberen de la Península Ibèrica i encara no eren ibèrics sinó romans.

Hi ha la teoria que els pobladors mallorquins fugiren dels exèrcits romans que desembarcaren a les proximitats de l'actual Alcúdia, uns cap a la Serra de Tramuntana i d'altres cap al Sud, que eren més bé petits, morenos i de cabells reülls. Al manco al Sud de Mallorca és on més gent hi ha amb aquests trets racials, cosa que sembla demostrar que foren romanitzats i no exterminats.

CONTINUARÀ

Tomito

Panaderia *Pasteleria* *Croissanteria*
Paseo Marítimo, 40

Paseo Marítimo, 40 - Tel. 81 40 61 - CALA BONA

«La calma perduda»

Dedicat a Na Maria Antònia Sureda Vallespir, que ara ja és una valldemossina mes.

Valldemossa... Assegut a un banc de la plaça devora l'església de la Cartoixa...

Fresqueta Estiuenca...

Hi ha tantes coses que em criden l'atenció que no em queda més remei que obrir la bossa de viatge, treure un tros de paper i prendre nota de totes elles, no fos cosa que amb el temps s'esborrassin de la meva memòria:

-Lavabos públics (i amb paper, per si un cas un té una necessitat...)

-Papereres per tot arreu.

-Absència de renou de cotxes (els vehicles han quedat fora del poble, als aparcaments...)

-Papereres per tot arreu. (Està repetit perquè era el que més me cridava l'atenció)

Turistes per tot arreu, però silenciosos.

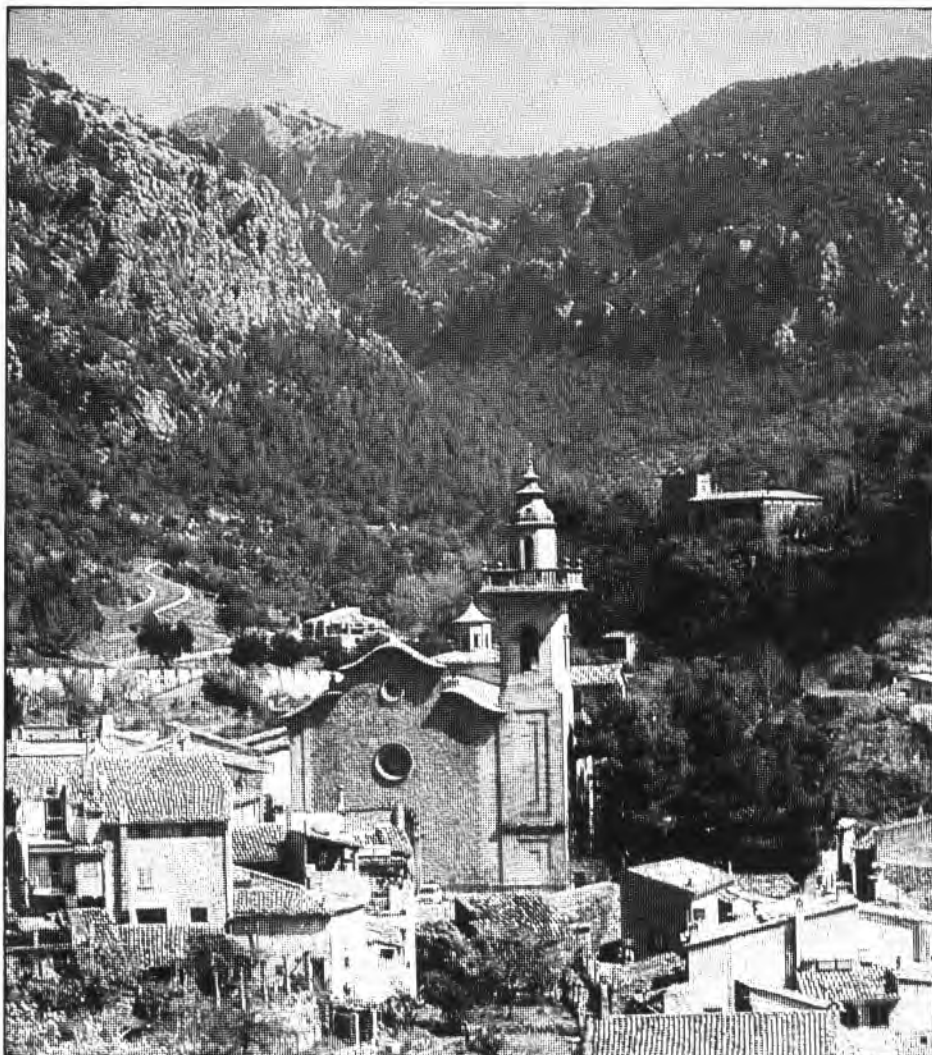
-Moltes parelles de «recién casados» (ho pos en castellà perquè sona millor...) de la «Península».

-Algún «romàntic aperduat»...

Aquest és el turisme que ens vendria als mallorquins i a Mallorca, poc i del bo. El turista que a més del sol i de l'aigua de la mar vol gaudir dels gens culturals de la nostra terra.

No importaria que minvàs el turisme d'hamburguesa i cola, el turisme barater, si de veritat augmentàs el turisme de qualitat... Molts voldriem que així fos, malgrat hi hagués una baixada forta de l'oferta de treball, i que molts de treballadors de l'actual indústria hotelera s'anaguessin d'anar a fer feina als llocs on anassin els turistes. QUÈ BÉ... Deixariem de sufrir dues invasions, la dels turistes agrassius i renouers i la dels forasters, que per molts d'anys que visquin entre nosaltres mai es sentiran mallorquins al cent per cent.

No somniem truites que això és utòpic... Mallorca està condemnada a ser de tothom menys dels mallorquins... Tothom té dret a decidir el seu futur, menys nosaltres... A la

Ricard Plà Boada

llarga, però, qui pagarà les conseqüències de tot això serem nosaltres, els qui quedarem quan els que hauran destrossat del tot la nostra estimada illa se n'aniran a la conquesta i destrucció d'altres paratges verges. Nosaltres, els mallorquins, tndrem en les nostres mans unes tasques impossibles de realitzar: ACONSEGUIR QUE LA NOSTRA ILLA TORNI A SER LA QUE NO FA MASSA TEMPS VAREN BATIAR COM «Illa de la Calma». Calma que fa temps hem perduda. Fa massa temps...

Sebastià Vives
«Perleta»

Mi conversión 2ª Parte

por Francisco Pérez
(Cristiano evangelico)

Hace algunos años me fui de vacaciones a Tenerife. Estando allí, un matrimonio amigo nuestro nos invitaron a una reunión o culto cristiano, nosotros con mucha cautela rechazamos la invitación. Pasaron los días y estos amigos insistieron en que fuéramos con ellos, pero les dimos otra excusa y no fuimos.

Quedándonos pocos días de vacaciones, estos amigos nos dijeron que estaban preparando una obra cristiana interpretada por niños y jóvenes y que era muy bonita. Aceptamos la invitación y fuimos.

La verdad, no me esperaba que unos niños pudieran hacer algo tan bonito. Los últimos días de vacaciones, fuimos a una reunión de oración. Me quedé tan sorprendido que mi primera impresión fue, que me pregunté a mí mismo, si esta gente estaba pirada o borracha. Hay algo en ellos que se percibe, algo que es diferente, algo que los hombres normales de la calle no sabemos.

Un día, estaba yo en casa. Aún de vacaciones, mi esposa me dijo que tenía que ir de compras y que la acompañara. Le dije que no tenía ganas de ir de compras que me quedaría en casa. Eran así como las tres de la tarde, yo estaba solo en casa. Un poco aburrido me fui a mi habitación, allí meditaba sobre los últimos acontecimientos.

De pronto sentí que alguien hablaba conmigo. Me dí cuenta de que era El, sí sabía que era El, no tenía ninguna duda. No supe el tiempo que

estuve con El, no sé si fueron horas o segundos. No lo sé, pero sí sé que estuve discutiendo y preguntando todo tipo de cosas, de las cuales yo tenía necesidad de saber.

Yo le reconocí como JESUCRISTO, EL HIJO DE DIOS. No le ofrecí ninguna resistencia, pero sí le abrí mi corazón, me humillé a sus pies y le pedí perdón por mis pecados. En estos momentos yo sentí como si mi cuerpo muriera. Al mismo tiempo notaba como si resurgiera en una nueva vida limpia y sin mancha.

Yo le pregunté ¿por qué a mí?. Si hay millones de seres en la tierra me eligió precisamente a mí. Pero la respuesta a mi pregunta fue que El había muerto por todos, pero muchos de ellos no están dispuestos a reconocer que son pecadores. El dijo: «A los que a mí vienen yo no les echo fuera. Yo he venido a este mundo a salvar lo que se había perdido».

En S. Juan 1=9. «Si confesamos nuestros pecados, El es fiel y justo para perdonar nuestros pecados y limpiarnos de toda maldad. Sin sacrificio, sin esfuerzo, sin merecerlo, El se dió por entero a nosotros. El hizo el sacrificio. El se entregó a la muerte, para darnos vida. Porque así como El murió, también nosotros debemos morir a nuestros pecados y resucitar juntamente con Cristo, en una nueva forma de vida». En San Juan 3=3 dice: «De cierto, de cierto te digo, que el que no naciere de nuevo, no puede ver el reino de Dios».

Este día fue crucial para mi vida,

porque conocí otra forma de vivir más sana, más pura. Porque vivir de la forma que vivía, no vivía porque desconocía la verdadera vida. Dios rasgó el velo que tenía delante que me impedía ver. San Lucas 23=23. «Y el sol se oscureció, y el velo del templo se rasgó por la mitad».

A partir de ese momento podemos entrar en el lugar santísimo, por medio de Jesucristo.

Ahora vivo, porque tengo comunión con Dios Padre por Jesucristo su Hijo.

Lo que a mí me pasó, no es algo extraordinario, ya que le sucede a muchas personas. Echemos un vistazo en «Hechos de los Apóstoles» 9=3:6: Pablo de Tarso perseguía a los cristianos, Jesús se le apareció en el camino. A partir de ahí, dejó de ser Pablo de Tarso para convertirse en San Pablo Apóstol.

De la misma manera, a partir de un encuentro personal con Jesucristo, somos liberados del poder de la carne y del pecado, siendo limpios y sin mancha. Para poder acercarnos al trono de la gracia, con gran gozo y alegría.

Jesucristo también murió por tí. El te espera. No te hagas el valiente, como si no le necesitaras. Dentro de tí hay algo que quiere, pero tú no le dejas. No endurezcas tu corazón. El te ama, no le pongas más excusas como yo le puse. No le digas que no tienes tiempo, o que eres joven o que eres viejo y ya no estás para estar cambiando. Cristo te espera. Que el Señor te bendiga.

Ana M.ª Cruz Fernández

José Macizo Cañadas

Agente de Seguros

Mare Nostrum

SEGUROS Y REASEGUROS

C/. Na Llambies, 3 - Tel. 58 62 24
07560 - CALA MILLOR

(Devora el Convent)

cércol

PAPERERIA • JUGUETERIA

Catalina Sancho Vives

C/. Orlandis, 1b

Tel. 56 73 63

07500 Son Servera

El dia de la pau

El passat 30 de gener es va celebrar el dia de la pau commemorant la mort d'en Gandhi.

Els alumnes de 7è i 8è de Na Penyal ho varen celebrar fent un dinar de germanor a l'escola. El dinar va incloure: arròs sec, ensalada i ensalada de fruites.

Tots els alumnes varen participar en la preparació de la festeta, ja que es varen distribuir les distintes tasques en grups; uns feren l'ensalada, altres l'arròs i altres posaren taula.

Els mestres ajudaren, organitzant i dirigint els diferents grups. Després de la gran dinada tots els alumnes ajudaren a recollir i després de dei-

xar-ho tot ben ordenat sen van anar ben contents.

Esperem que l'any que ve ho celebrem amb el mateix clima de companyerisme, germanor, alegria i pau. Molts d'anys.

Alumnes de 7è i
C.P. Na Penyal
Cala Millor

BAR RAFAEL

*SOM ESPECIALISTES EN CUINA MALLORQUINA,
I A MES, QUALSEVOL MENJUA COMANADA AMB
ANTELACIÓ LA VOS FAREM*

SON MORO (Carretera Porto Cristo - Cala Millor, junto Frutas Servera) - Tel. 58 68 76

GELATERIA - CAFETERIA

OSIRIS

**SOM ESPECIALISTES AMB TOT,
PERO EN GELAT, ELS MILLORS!!**

Paseo Juan Llinás, 4
CALA MILLOR - Tel. 58 59 69

JOYERIA UNIVERSAL

Son Servera

**NO OLVIDES QUE
PAPA TAMBIEN
TIENE
SENTIMIENTOS**

*19 Marzo,
DIA DEL PADRE*

Nota

Debido al incremento de los costes de edición de Sa Font nos vemos obligados a incrementar el precio de la suscripción en varios cientos de pesetas, lo que en cierta manera no supone un gran aumento mensual, ya que aún así vamos por debajo de otras publicaciones de carácter comarcal y regional. No ha sido de nuestro agrado aumentar, pero es del todo imposible seguir con el mismo precio cuando los costes de producción nos aumentan.

Esperamos que comprendan los motivos y sigan ayudándonos a llevar adelante este tipo de información independiente, que dependiente ya hay bastante. Gracias.

Carnaval 92

Con gran participación tuvo lugar la Rueta de las Escuelas Jaume Fornaris, Na Penyal y Colegio Monjas Franciscanas.

Como cada año todos los niños de nuestro pueblo se dieron cita en la Plaza de Ca s'Hereu para una vez allí desfilar hasta la Plaza del Mercado donde se desarrolló una estupenda fiesta.

Mes de la Natura a Son Servera

Desde el 27 del mes de febrero se viene desarrollando en Son Servera el Mes de la Natura.

El GOB Serverí de esta forma intenta mentalizar a la gente de lo importante del cuidado de la naturaleza, de nuestro entorno, así como, se pueden utilizar deshechos como el papel, para volver a utilizarlos, una vez reciclados.

Conferencias, trabajos prácticos, cinema, etc., todo ello forma parte de este Mes de la Natura.

Activitats obertes

-Conferència amb suport audio-visual: **Què feim amb el fems**, a càrrec del GOB. Dimarts, dia 10 de març a les 20'30 h. Lloc: Escoles Velles.

-Cicle de Cinema Ecològic: els dies 27 i 28 de febrer, 2 i 3 de març a les 20'00 h. Lloc: Escoles Velles (**Veure programa apart**).

-Taller de Reciclatge de paper per a adults: dia 12 de març a les 18'30 hores. Lloc: Escoles Velles.

-A les Escoles Velles tenim un espai a la vostra disposició, per a la recollida de paper per reciclar.

Joana Mª Bordoy i Espina

A una rosa vermella

¡Oh! rosa, rosa vermella,
que t'obris al sol naixent,
bella flor de meravella
a poc a poc, dolçament.

El flaire de poesia
que porta el teu nom en sí,
brollar fa la que encar resta
a dins la font del meu pit.

D'aquella font abundosa
que semblava mai finir,
ara raja gota, gota
molta set, em fa patir.

¿Serà que ma bona musa
no vol saber més de mai?
digués-li que torni pronte
que la set em fa llanguir.

Formosa rosa encarnada
ets símbol de la passió,
mercès te don bona amiga,
perque veurer-te florida
a despert ma inspiració.

Joana Mª Bordoy i Espina
Agost de 1987

Comercial
Eléctrica Fullana
INSTALACIONES ELECTRIC

C/. Juana Roca, 22 - Tel. 56 73 45
SON SERVERA

Festes de Sant Joan 1992 - Concurs de Cartells**Bases**

1°. Hi poden participar totes les persones que s'hi sentin interessades.

2°. Cada concursant hi pot presentar totes les obres que vulgui.

3°. Els treballs seran realitzats sobre cartolina blanca o de color. Aquest darrer no computarà en el total dels utilitzats.

4°. La mida de les obres serà de 45x65 cm.

5°. El tema serà lliure, encara que es tendran en compte les al·legories relacionades amb la motivació d'aquest concurs.

6°. Es podrà utilitzar qualsevol color, sempre que siguin reproduïdes pel procediment de quadricomia (blau, groc, magenta i negre, o el resultat de la superposició d'aquests), o a través de tres tints d'impren- ta.

7°. Les obres duren necessàriament aquesta inscripció: «Sant Joan 92. Del 19 al 24 de Juny - Son Servera».

8°. Es concediran tres premis, als tres millors i primers classificats:

-el 1° de 30.000 pts.

-el 2° de 15.000 pts.

-el 3° de 10.000 pts.

9°. Els treballs seran presentats amb un sobre tancat, també s'adjuntarà un lema a l'anvers. Dedins hi haurà d'haver el nom i adreça completa de l'autor o autors.

Les obres s'entregaran al Registre de l'Ajuntament de Son Servera en un termini que finalitzarà el dia 30 de 1992, l'horari serà de les 9'00 hores fins a les 14'00 hores.

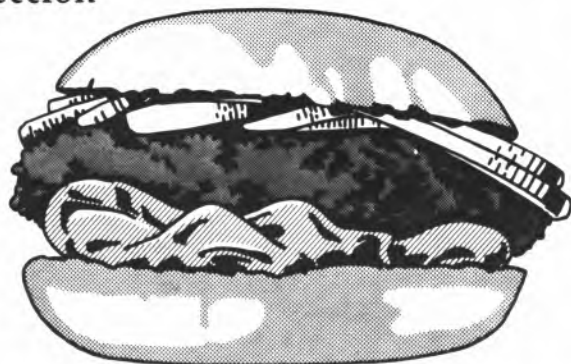
10°. El veredict del jurat serà inapel·lable. Es farà públic als vuit dies següents al termini assenyalat per a la recepció de les obres.

11°. La participació al concurs implica l'acceptació de totes les Bases.

12°. L'Ajuntament es reserva el dret de propietat dels cartells guardonats. Els no premiats podran retirar-se una vegada acabades les Festes, assenyalant com a data de termini de recollida el dia 31 d'Agost de 1992.

Son Servera, Gener de 1992

El Regidor de Cultura com a Cap de la Delegació de Festes, D. Antoni Canoves

Bar Pedro, hamburgueseria, nueva dirección

Bajo la dirección de Jesús Mustieles, reconocido profesional de la hostelería en la zona, abre de nuevo sus puertas la Hamburguesería Bar Pedro de Cala Bona. A partir de día 15 de Marzo, si el tiempo y la autoridad competente no lo impide, como se suele decir; Jesús atenderá personalmente a todos los que allí recalemos para tomar un tentempié. Desde estas páginas deseamos suerte a Jesús en esta nueva andadura profesional al frente de su propio negocio.

Unión Independiente de Son Servera

Son Servera, 13 de Enero de 1992

Por la presente me remito a Ustedes para darles cuenta de como ha quedado formado el Comité Local del Municipio de Son Servera, elegido en la Asamblea Local que tuvo lugar el día 16 de Diciembre de 1991.

Presidente: José Alvarez González.

Secretario: Jaime Rosselló Brunet.

Vicesecretario: José Luis Pérez Jorge.

Tesorero: Miguel Massanet Servera.

Portavoz: Gabriel Pons Vives.

Vocales: María Amer Llull, Luis Baudil Rodríguez, Salvador Bauzá Servera, Luís Díaz Valverde, Jerónimo Llinás Servera, Luís Lliteras Espinosa, Juan Moreno Ramos, Francisco Rivero, Bernardo Riera Carrió, Francisca Ribot Brunet, Guillermo Reus Vives, Sión Sansó Vives.

SE VENDE PISO
DE 150 M² EN SON SERVERA

Interesados al Tel. 56 74 89
(preferiblemente por la noche)

per Jaume Robí

-Es recomanable que els molts «Il·lustríssims» consellers, amics, ajudants, col·laboradors, etc., de l'Excelentíssim Sr. Cañellas veguin la magnífica pel·lícula «El color del dinero» allà hi poden veure un fac-símil de la actualitat política.

-Lo bó que és tenir un «enchufe» a tots els indrets estratègics, a fi de «fotre» més i millor, estant «al loro» de les pròximes modificacions en matèries del tipus que siguin. Per exemple: urbanístiques, hacienda (qué no som tots), etc...

-Els nous canvis de direccions, no amb matèria política, que ha fet el -Psocio-listo- Toni Cànoves, sinó amb circulació. Personalment les vec satisfactòries i necessàries, malgrat estiguessen proposades a l'anterior legislatura, es a dir, herència de les actuals i malgrat també o qualque punt no ha millorat. Per exemple a devora el Bar Rubio -hermanos Pallicer- Casa Ford, així com on hi ha el Centre Metge o PAC, ara és carretera de primera amb els consiguents perills per els adults i nins d'allà devora i dels que van a consulta en els metges. També ha augmentat la densitat de tràfic a la Plaça de San Juan o de l'Església, aconseguint sia un punt perillós ara mateix i «d'embós». Per el reste dels llocs crec que fins ens hi acostumem no ho sabrem com quedarà per els viandants, i conductors. El temps heu dirà.

-Es digne de meció que els arbres que molesten per la propera renovació i ampliació dels vials de circulació cap a Sant Llorenç seran transplantats a altres indrets del nostre poble. Bona mesura.

-Lo bé que pot quedar l'antiga Estació del Tren de Son Servera si es

realitza el projecte previst.

-Que no tota la gent s'entera que és concedeixen subvencions per adequar ses façanes del nostre poble.

-Que uns quans es queixen de lo antiqüat i de mal gust que és el Polideportiu, amb totes les polèmiques que ha «patit».

-Què dimonis passa amb les concessions de les platges serverines? Reunions a portes tancades. Un bon sopar de me torrat que paga un tal «Ustí». Hi haurà interessos creats, o per crear?

-Els fems sempre abunden i poden. A què sí?

-A anteriors legislatures, en concret en el pressupost de l'any 1989, hi havia previst destinar 11 milions per l'enllumenat a l'Avinguda dels Pins de Cala Millor, Juan Servera Campins. On són anat a parar aquests milions, 11, i les faroles?

-Si el Govern Balear ha anulat tots els projectes d'Urbanització a les zones de Mallorca, en concret a la zona de Llevant, hi mirau el mapa veureu com tot torna esser rústic (teoria pura), hi sense més ni menys surt un boet o «quigada» de mosca a devora Son Moro just devora el Club Mobimar. Resulta que allà sí és urbanitzable.

De quí serà? «Adivina adivinanza».

-Un joc de paraules: Es injustament injust l'Ajuntament de Son Servera?

-La cantidad de dones que demanen en el mercat de Son Servera firmes, no sabent molt bé per què, ni per quí. Es paperot que foten i no s'enteren.

-Aquelles firmes per fer un Patronat i les se va menjar un particular,

per crear uns interessos creats, i era a cap Banc. Al tanto de lo que fi meu: hi va s'aprofitament de qualcú

-El «ingrediente» a añadir en las próximas elecciones autonómicas a las listas de UIM y lo que dará a chismorrear.

-Lo bien que se lo montan los de Asociación Gastronómica de Cala Millor. ¡Menudos banquetes se montan, con rifa y todo. De película!

-Que dos concejales del Ayuntamiento de Sant Llorenç den permiso para que un particular destruya el poblado talayótico, de tercera, para construirse un chalet y cargarse una parte del patrimonio histórico cultural del pueblo. Y todo porque se trate de ver el que los tiene muy grandes. Se sobreentiende que se trata de chalets.

-Que a la gente le haya sentado tan bien, se dice, la guerra del Golfo Pérsico, por la llegada de la «psicosis» de la crisis en los bolsillos. Y que ahora se mira mejor lo que se compra.

-Sa figurera i «medallera» que tenen determinats polítics de Son Servera i lo curiós es no aconseguir res.

-Ses conveniències que fan fer e interessos creats.

-I ja per avui, no contarem molts pudors per que no és cansi el personal i se pensi que li prenim es quan només contem sa veritat a trocos i un poc disfrassada.

-Sa darrera la tenc que dir ai com una endevinalla: Quina cantil de doblers s'enbutxecar un senyor tot ell, per donar una concessió qualcú amb una quantitat de 6 cers. Es difícil d'entendre però hi ha una pista: «té la mar i sa marea darrera»

PINTURAS ALFARO

**PINTURA EN GENERAL
ROTULACION
IMPERMABILIZAMOS
SU HOGAR**

Tel. 28 10 62

SON SERVERA

PELUQUERIA

TONI

...TU PELUQUERIA!!!

C/ Sol

Son Servera

Tel. 56 75 88

«Restaurant Cas Patró», vinos de Miguel Gelabert; comida medieval y demás excelencias del Chef: Miguel Gelabert

por Robí de B.

En la noche del 27 de Febrero se nos invitó, a la Revista Sa Font para asistir a una cena organizada por la Asociación Gastronómica de Cala Millor en la presentación de los nuevos vinos de Miguel Gelabert en el conocido Restaurante de «Cas Patró», que en la actualidad tiene nueva dirección desde hace pocos meses y lo dirige Miguel Gelabert, conocido experto en el mundillo de los fogones, y con él nos llevamos unas agradables sorpresas a lo largo de toda la exquisita velada encontrándonos como si estuviéramos en casa.

Alrededor de las once de la noche daba inicio la presentación de los nuevos vinos del conocido vinicultor: Miguel Gelabert, que con experta mano nos dio a conocer las variedades que esa velada tendríamos el gusto de poder degustar a lo largo de la cena, preparada para tal ocasión.

Delante de multitud de cámaras, de televisión, etc., «flach» de cámaras fotográficas y demás reproductores nos relató la composición del «moscatel y pepita d'or 1991»; un vino artesano, este vino rosado contemplaba una laboriosa tarea de fabricación. A continuación nos ofreció un «chardonay 1991»; un vino blanco máxime en la velada tanto por el sabor, aroma, color y todas sus demás delicias, así como por su composición y tiempo de espera en los grandes barriles de viejo roble que guarda celosamente en sus bodegas, resultando ser de los más preciados en aquella velada. Con el «tinto 1990» también artesano de Miguel Gelabert de buena cosecha nos llegaría después el último de la noche: «Malvasia de Sitges»; un vino de postre dulce, reserva, característico de la zona Mediterránea. Para que no siempre tengamos la exclusiva

necesidad de beber los «champagnes», o cavas y podamos celebrar también con un buen vino de postre y mejor si es el «Malvasia de Sitges» un exquisito ingrediente de la comida dulce, del todo recomendable por sus buenas cualidades.

Después de las explicaciones, bien detalladas por parte del vinatero nos queda la ocasión de darle, desde Sa Font, nuestra más sincera felicitación por la estupenda labor que están desarrollando estos maestros artesanos,

con muchos premios recibidos. El último en la exposición-concurso de Manacor, de reciente fecha.

Al haber empezado por la presentación de vinos la exposición de los hechos en la velada gastronómica de Cas Patró no sería correcto olvidarme de varios nombres de personas que estuvieron aquella velada comiendo con nosotros, entre ellos el Director del Teatro Principal de Palma: Serafín Guiscafré y su Sra.,

Hnos.
PALLICER PONS S.A.
MATERIALES PARA LA CONSTRUCCION

Juana Roca, 43 - SON SERVERA (Mallorca)
Tels. Almacén: 56 70 82 - 56 74 78 - FAX N.º: 56 74 58

ndonos que próximamente
cio la temporada Operística
ia invitándonos a presenciar
de estas bellas muestras, así
acer extensible al pueblo ser-
quiera acudir a verlas serán
mo mes de Marzo. Estando
las para su representación la
«Carmen», de Bizet que fue
osamente interpretada hace
istros por la «Divina voz» de
allas, para continuar con «El
de Sevilla» y finalmente la
Aida» de Verdi. Célebre ya
asada temporada la tuvieron
l durante varios días resul-
e un éxito clamoroso, en es-
cuando el protagonista de
El Guerrero Ramadés, canta
hacia la Princesa etíope que
entra prisionera en Egipto y
cautivado su corazón, amor
ará al final a ambos a una
uerte, enterrados vivos en
ba.

én estaba representado el
niento de Son Servera por el
Luís Baudil y el de San Lo-
or el Delegado Miguel Gal-
Presidente de la Agrupación
ómica Manuel Serrano, así
s dueños de Restaurantes
icente de Cas Torrador, Sión
del Rte. «Son Floriana»,

Mateo Pascual de «Es Pi», Aurelio
del de Pula, recién llegado de Galicia
según comentario, el de «Es Lloga-
ret» de Son Carrió, del Rte. Ca S'He-
reu, y otros que por no acordarme de
los nombres no cito. También esta-
ban los medios de comunicación de
Artá representados por la persona
del citado anteriormente Serafín
Guiscafre, la televisión Serverina, la
de Manacor, Isabel Servera del Cala
Millor 7, etc.

En cuanto a la calidad el menú fue
de lo más correcto por el buen gusto
y hacer de Chef-Director del Restau-
rante Cas Patró Miguel Gelabert, así
como la originalidad de la presenta-
ción de la Carta de la cena, constan-
do de un «original» realizado de la
mano del joven camarero del Rte.
Miguel. Excelente también su pre-
sentación.

Sirviéndose un aperitivo a base de
«Delicias saladas de mar y montaña,
paté de higadillos de ave», fantástico
el salmón ahumado al limón, acom-
pañado de un vino blanco «Mosca-
tell y pepita d'or 1991». A continua-
ción un primer plato de «Sopa impe-
rial al estilo rey Jaime III», que como
su mismo nombre indica digna de
un Rey, bien regada con vino rosado
«Manto negro y callet 1991». Para se-
guirle un segundo plato de «Calama-

res rellenos a la Mallorquina», sien-
do su salsa; a base de tomate, ajos y
demás ingredientes de muy buena
entrega, sorbiendo buenos tragos del
vino blanco «Chardonay 1991», el
mejor para mi paladar de la exquisi-
ta velada. Comentado en este peque-
ño descanso, de comer bien se en-
tiende, con la Sra. de Guiscafre las
excelencias del Chef, ya que todavía
nos encontrábamos a mitad del ca-
mino. Trayéndonos un «sorbete» de
hierbabuena de la casa para «descan-
so» del paladar. En el tercer plato
«paletilla de cordero con col al estilo

medieval», fue uno de los mejores
platos tanto por su composición, in-
gredientes muy sabrosos y por el
acompañamiento de un buen vino
tinto «tinto 1990», para terminar la
entrega del postre degustación de la
casa, compuesto por un «variado»,
reproducción de los dulces de la casa
en pequeñas porciones con sabrosas
salsas dulces, de pera, kiwi, etc. Jun-
tamente con el «Malvasia de Sitges»,
vino dulce, que como nos describió
el vinatero Miguel Gelabert, es ca-
racterístico de la zona Mediterránea.
Y como colofón café, brandis, licores,
etc. Para terminar tan entrañable ve-
lada dando las gracias a todos por su
buen hacer y organización.

Cuando los trabajadores hacen una huelga, los ciudadanos afectados (no todos, pero sí los que los medios de comunicación «encuestan») no ven más que ellos padecen las consecuencias de esa huelga, no se paran a pensar que cuando se convoca una huelga no se hace por capricho, sino por unas necesidades que la mayoría (y esto es democracia) cree que es necesario reivindicar, y las reivindican de diferentes maneras, y cuando los patronos ya no les han hecho caso en las masas de negociaciones optan por la última y única solución que las dejan y entonces yo me pregunto: ¿Quién tiene la culpa?, la respuesta se cae por sí sola.

Hay cosas y hechos ante los que no debemos ni callarnos ni «acongojarnos» en este curso voy a referirme a los criminales de E.T.A., con lo que estais haciendo, no lograreis nada positivo para Euzkadi, más bien tendreis que avergonzaros de lo que estais haciendo, parece que os olvidais de que estamos en un país democrático, y lo que unos cuantos quieren no es suficiente ante lo que quiere la mayoría, así que dejad de vestir de luto a España que bastante luto tuvimos que vestir durante mucho tiempo, y pensad que el terrorismo es la negación moral y política de los que lo practican.

Rojo

G.A.T. 820 Telefax 586470
Telex 69565 VGOR E

Calle Binicanella, 12 Carretera Cala Agulla
Tels.: (971) 585515 - 585552 Tels.: (971) 584300 - 584
CALA MILLOR CALA RATJADA

ESPECIAL SEMANA SANTA

TENERIFE	54.500
ESTAMBUL.....	79.700
VENECIA	68.600
MARRAQUECH	83.800
SICILIA.....	53.700
TURQUIA.....	66.900

Todos incluyen avión ida y vuelta, traslados, excursiones y seguro turístico.

SEVILLA EXPO 92

Avión ida y vuelta	19.900
Avión, traslados y entrada al recinto	29.900
Avión, traslados y hotel desde	31.800

LARGAS DISTANCIAS

EGIPTO, 8 días con 3 de crucero	81.700
SANTO DOMINGO, 9 días....	66.900
BRASIL, 8 días	55.900
CANCUN, 9 días.....	84.900
PUERTO PLATA, 9 días	76.900
THAILANDIA, 9 días.....	89.500

Todos incluyen avión desde BCN, hotel, traslados, excursiones.

VUELOS INTERNACIONALES

	Ida y vuelta
NUEVA YORK (desde Mad.).	39.900
LONDRES.....	19.500
PARIS	20.000
DUSSELDORF.....	25.000
ZURICH.....	29.900

El Badia al día

Se me acusará de que sólo dedicamos una página dedicada por entero al fútbol y nos olvidamos de otros deportes como el basket, volei, tenis, karate, etc... pero es el que más público arrastra y aunque los pese debemos de reconocerlo ya que en un partido de basket tan sólo acuden a lo máximo veinte personas, a tenis y volei las mismas creo que son capaces de tener en cuenta, no es que queramos dejar de lado a los demás deportes que se practican en nuestro municipio, pero es que la gente arrastra, no sabemos de quién será la culpa, de los directivos correspondientes, que no hacen la necesaria propaganda o del público que pasa de ellos, la realidad es bien sencilla, el fútbol es el deporte rey y para esbancarlo se necesita más ilusión y ganas de trabajar, no puedes esperar o quedarte indiferente si se gana o se hace una crónica de este o aquel deporte, los medios no sólo los tienen que poner los periodistas; sino también aquellos que se han comprometido durante toda la tem-

porada a dirigir un deporte en concreto.

Y para no hacer muy extensible esta crónica dedicada al fútbol lo vamos a resumir rápidamente, los benjamines, infantiles, cadetes, juveniles y III División están haciendo una temporada realmente plácida y que deja buen sabor de boca a todo aquel aficionado que se da cita para ver cualquier partido de un equipo bermellón, que más se puede decir de estos equipos en que son los mismos jugadores los

que hacen disfrutar de ver buen fútbol, ellos no hacen demagogia como todo buen político o directivo ellos juegan como saben hacerlo y es de poder a poder, ellos no tienen intereses, no tienen contratos millonarios, unas veces se pierde y otras se gana, pero siempre lo harán con ilusión, ilusión que por otro lado a los que no acuden a verlos no tienen, en definitiva sirva de paso esta crónica para animar una vez más a todos los ciudadanos de Son Servera

y Cala Millor para que acudan a ver cada uno de los partidos que juega el club bermellón en sus diferentes categorías, porque una de las cosas para que este BADIA esté al día es que esté arropado por su estupenda afición que les sigue allá donde jueguen sea quien sea el rival, ellos ponen el espectáculo y nosotros el calor que toda buena afición debe poner hacia su deporte favorito ya sea fútbol, basket, volei, peñas, karate, golf o tenis, etc, etc...

MERCERIA

Punt i fil

**ES FAN ENCÀRRECS DE BRODATS
I DE TELES MALLORQUINES**

56 76 34

**C/. Inmaculada, 4
SON SERVERA**

Suben y bajan

Suben

Toda la afición que aunque estemos de carnavales no quieren perderse como juega nuestro equipo bermellón y acude fiel a su cita en el partido de cada domingo, un buen aficionado no debe llevarse por lo que diga la parienta de que quiere ver los carnavales y dejar al equipo en bragas y las gradas vacías. ¿Dónde está el espíritu del buen aficionado al fútbol ya sea del primer equipo como de la cantera? Quizás el aficionado tenga razón en una cosa que cuando se celebra un partido de infantiles y otro de cadetes al mismo tiempo, no sepa en realidad a donde acudir y la afición esté un poco dividida y dejarlo en manos de la directiva para que se ponga de acuerdo en poner los dos equipos en el mismo campo, uno detrás de otro pero en el mismo lugar así se conseguiría tener más aficionados en un mismo campo y de paso darle más calor a los dos equipos, lo que pasa es que por intereses creados esa circunstancia no será posible por lo que un equipo estará más arropado que otro por la afición.

Bajan

Las instituciones, los directivos y políticos que creen en el fútbol y desvían las subvenciones hacia eventos culturales o sociales de nuestra zona argumentando que no se le puede dar más subvención al fútbol porque ya no interesa, se que este comentario irá a pelera pero no me quedaré con las ganas de justificar que en realidad el fútbol se meerece. No debemos olvidar que el fútbol arrastra masas de gente que al deporte (sin contar con la gran cantidad de chicos que practican y esa subvención de dos millones que se da al fútbol por parte del consistorio es de auténtica lona y a los hechos me remito se darán verdadera cuando esté en marcha del polideportivo en la gran cantidad de dinero que se tendrá que poner para el deporte y esperemos que el fútbol sea el más beneficiado, queremos tener a nuestros chicos robando o drogándose debemos apostar por el deporte con todas nuestras fuerzas y que el municipio de Son Servera de al deportar los mejores deportistas en todas las islas y no darnos a la cola de los demás municipios.

NIEVES

OBJETOS DE REGALO

Pedro Antonio Servera, 20 - Tel 56 74 43 - 07550 SON SERVERA

Fontanería

Calefacción

Energía Solar

B. Sumergidas

Piscinas

Muebles de baño y accesorios

Aire acondicionado

Instalaciones de gas:

Butano

Propano

Ciudad

RAFAEL MARTIN CALAFAT

Calle Lepanto, 43 - Tel. 56 75 59 SON SERVERA

CALENTADORES A GAS

SAUNIER DUVAL

10 l./min. _____ 36.900 pts.

10 l./ min sin piloto _____ 46.900 pts.

OTSEIN

10 l./min. _____ 28.900 pts.

5 l./min. _____ 20.900 pts.

CALENTADORES ELECTRICOS: LIKE

80 l. _____ 25.900 pts.

MONTADOS (I.V.A. Incluido)

Este pasado fin de semana se celebró el IV Trofeo Presidente, modalidad esta diferente a las demás ya que es por equipos. Los equipos están compuestos por un mínimo de tres y un máximo de cinco competidores y las categorías van de un peso menor a mayor con la graduación mínima el quinto verde.

El Club Renshinkan presentó a un equipo masculino y otro femenino; referente al masculino decir que tuvo mala suerte ya que a la hora de participar, dos de sus miembros estuvieron indispuestos, por lo cual ya salían con dos a cero en contra. No obstante el femenino estaba mejor

cero.

Los componentes del Renshinkan femenino fueron los siguientes: Magdalena Massot, Mª Mar de Arriba, Cati Sureda, Mª Fca. Artigues, y Joana Servera, el masculino estaba compuesto por: Santi Espiritusanto, Miguel Sancho y Carlos Pascual.

Vidal

ALDI

C/. Prebistero Pentinat, 3 - Tel. 56 71 76

**BRICO - MUEBLES
CALA MILLOR**

[illegible]

Centre d'Adults Son Servera

III Setmana Cultural de Son Servera

Del 9 al 13 de març

De dilluns a divendres

Exposicions:

- Exposició del G.O.B.
 - Manualitats alumnes compensatòria
 - Ceràmica, punt mallorquí, decoració i tall i confecció (A les Escoles Velles)
- Hora d'obertura: de 19 a 21 hores.

Dilluns, 9 de març

- De les 18'30 a les 20'30 hores: **Curset de cuina mallorquina** (Cases de Ca s'Hereu).
- A les 20'30 hores: Inauguració de la SETMANA CULTURAL, amb obertura de les exposicions, entrega de diplomes i vi espanyol. (Escoles velles)

Dimarts, 10 de març

- Excursió arqueològica, concentració a les 90'30 hores a les Escoles Velles.
- De les 18'30 a les 20'30 hores: **Curset de cuina mallorquina (Cases de Ca s'Hereu)**
- A les 20'30 hores: Conferència: «Què feim amb el fems?». A càrrec del G.O.B. (Escoles Velles)
- A les 22 hores: **Partit de voleibol** (Escoles velles)

Dimecres, 11 de març

- De les 18'30 a les 20'30 hores: **Curset de cuina mallorquina** (Cases de Ca s'Hereu).

-A partir de les 19'30 hores: **Jocs d'animació** (Escoles Velles).

-A les 20'30 hores: **Ginkama** (Concentració a les Escoles Velles).

Dijous, 12 de març

- De les 18'30 a les 20'30 hores: **Curset de cuina mallorquina** (Cases de ca s'Hereu).
- 18'30 hores: **Taller de reciclatge de paper** (Escoles Velles).
- A les 21 hores: **Cançons** (cantades pel grup de català castellano-parlants)
- A les 21'30 hores: **Teatre: «OUS DE SOMERA» (Rondalla mallorquina)**. Representada pel grup de català catalano-parlants (Escoles Velles)

Divendres, 13 de març

- A les 20 hores: Conferència: «ELS CORSARIS A MALLORCA» per Gonçal López Nadal. (Escoles Velles)
- A les 21 hores: Clausura de la SETMANA CULTURAL amb coral infantil. Banda de música i refrigeri (Escoles Velles).

NOTA: Inscripcions pel curset de cuina a les Escoles Velles.

Horaris d'inscripció: de les 11'30 a les 14 h. de dia 2 a 5 de març.

Inscripció individualitzada. Places Limitades.

BAR S'AGUAI

- ! Bar
- ! Cafeteria
- ! Hamburgueseria
- ! Pollos al ast
- ! Platos combinados

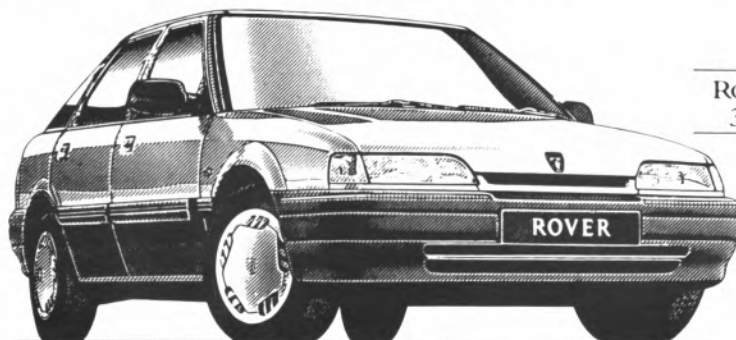

C/. Molins, 24 - Tel. 58 59 89 - CALA MILLOR

R O V E R S E R I E 2 0 0 . 1 6 V A L V U L A S

EXPERIMENTE EL CAMBIO

Experimente una nueva sensación. Descubra el Rover Serie 200. Todo un cambio. Es diseño absoluto. Y alta tecnología. En su motor de 16 válvulas. Y es confort y estética. Con un sistema de suspensión extraordinario y madera de nogal en puertas y salpicadero. Rover Serie 200. Experimente el cambio.

ROVER SERIE 200
3 Y 5 PUERTAS

Desde 1.707.000 pts.*

**VISITENOS Y PRUEBELOS EN:
GERMANS ALCOVER, S.A.**

*Capità Cortès, 69 i Ses Parres, s/n.
Tels. 55 24 38 - 55 04 94*

Motores: 1.4 L., 16 V., TWIN CAM, 95 CV., 1.6 L., 16 V., 116 CV., 1.6 L., 16 V., TWIN CAM, 130 CV.
* Precio final recomendado, IVA y transporte incluidos.

GABRIEL BLANQUER BARCELO
Agerite de Seguros Colegiado n.º 22.775

Av. J. Servera C3mps. 46
Tels. 58 58 80 - 60

07560 CALA MILLOR
SON SERVERA (Mallorca)

SEGUROS

Operamos con cualquier compañía, de modo que las cuotas y las coberturas ofertadas sean siempre las más convenientes para nuestros clientes.

DE FORMA HABITUAL, SE CONTRATAN POLIZAS CON:

- * **MUTUA GENERAL DE SEGUROS** (Todos los ramos)
- * **MUTUA NACIONAL ASEGURADORA** (Todos los ramos)
- * **A.G.F.** (Todos los ramos)
- * **LA PREVISION MALLORQUINA** (Enfermedad y Acctes. Profes.)
- * **SANITAS** (Asistencia Sanitaria y Hospitalaria)
- * **ALIANZA** (Asistencia Sanitaria y Hospitalaria)

RAMOS: Vehículos, Multirriesgos (Hogar y/o Comercio), Comunidades, Responsabilidad Civil General, Asistencia Sanitaria, Vida y Combinados, Accidentes Individual y Colectivos (Colegios), Planes de Jubilación y Planes de Pensiones, etc.

19 de Marzo, DIA DEL PADRE

**Ceràmica
Mallorquina**

**Objetos
regalo**

**Vajillas
Porcelanas**

JERONIMO VIVES E HIJOS S.A.
MATERIALES DE CONSTRUCCION

Exposición y Venta
Avda. Juan Servera Camps. 33
Tel. 58 63 69
07560 Cala Millor - Mallorca